

INTERNATIONAAL
Afrikaanse
modeshow

7

STUDENT
Veto laat zich dopen

9

SOCIAAL
Alcoholproblemen
aan de universiteit

12

CULTUUR
Urban art in Leuven

16

Beeld—Rector op zwier

Rector Rik Torfs proefde even van het studentenleven op de jaarlijkse fakbartocht met prominenten (foto: Vincent Peeters)

WELKOM IN LEUVEN!

Veto, het studentenblad bij uitstek

Leuven is de studentenstad bij uitstek, maar er is meer te doen dan fuiven. Veto houdt je op de hoogte van de wereld van de studenten-vertegenwoordiging, de hipste cultuurspots en belangrijk onderwijsnieuws. Zelf ben je ook welkom!

KORNEEL DE SCHAMP

Veto is het onafhankelijke Leuvense studentenweekblad gemaakt voor en door studenten. Wekelijks zorgt een team van zeer gemotiveerde vrijwilligers ervoor dat jullie op de hoogte blijven van het laatste nieuws op vlak van onderwijs, cultuur, studentikoze en sociale zaken en internationale nieuwtjes. Van de standpunten van de Studentenraad tot een verslag van de Beiaardcantus of recensies van nieuwe bands in het Leu-

vense, je vindt het in ons krantje dat op maandag verschijnt in alle campussen in de stad. Daarnaast kan je ons ook volgen via veto.be, via facebook.com/VetoLeuven, via twitter.com/veto_be of via onze nagelnieuwe iPad-app.

Veto bestaat uit vijf katernen. Als eerste is er de onderwijskatern. Daarin komt het nieuws over het hoger onderwijs. Wat zijn de plannen van de nieuwe minister van onderwijs? Komt er een toelatingsproef? Wil men enkele richtingen aanpas-

sen? Dat en nog veel meer vind je terug op deze pagina's.

Bewust en studentikoos

Daarnaast is er de rubriek Sociaal. In de eerste plaats komt hier nieuws over allerlei studentenvoorzieningen, zoals de studentenrestaurants van Alma, de boekhandel Acco of de fietsevenvoorzieningen van Velo. Bovendien zijn er talrijke humanintreststukken. Studenten die ontwikkelingshulp gaan uitoefenen in de derde wereld, getuigenissen over alcoholverslaving... :
.....

Veto houdt studenten op de hoogte

gevarieerd, confronterend en inspirerend.

Als derde is er de katern student. Hier bekijken we alles met een studentikoze bril. Enerzijds vooral door nieuws over de fakbars en de verschillende kringen - je ziet al eens een interview met je preses passeren - anderzijds door tips om een geslaagde avond door te brengen. In het vierde katern passeert het internationaal nieuws. Hoe zit het met de Erasmussers in Leuven? Waarom betogen studenten in Zuid-Amerika?

Tot slot is er de cultuurkatern, waar de hele Leuvense cultuurscene aan bod komt. Dans, poëzie, beeldende kunst, muziek: je weet waar je het kan vinden en hoe goed het is.

Kortom: Veto houdt de Leuvense studenten perfect op de hoogte. Hopelijk kunnen we jullie volgend jaar tot ons lezerspubliek, of wie weet zelfs onze medewerkers, rekenen.

VETO ZKT. VRIJWILLIGERS

Heb je een vlotte pen en wil je op losse manier in contact komen met journalistiek? Schiet je graag mooie plaatjes? Teken je al eens een cartoon? *Veto* is altijd op zoek naar vrijwilligers. Of je nu schrijver, fotograaf, cartoonist, ICT'er of gewoon polyvalent bent, je bent altijd vrijblijvend welkom op onze redactievergadering iedere vrijdag om 16u op de eerste verdieping van 's-Meiersstraat 5.

Op onze redactievergadering worden elke week onderwerpen verdeeld door een vast team van redacteurs. Als medewerker moet je dus niet elke week zelf onderwerpen verzinnen en je beslist zelf hoeveel je schrijft. Wie één artikel per jaar schrijft is even welkom als iemand die er elke week een schrijft. Verplichten doen we nooit. Om voor *Veto* te schrijven of te fotograferen of te tekenen heb je helemaal geen ervaring nodig. Een team van ervaren redacteurs staat klaar om je te verwelkomen en te begeleiden bij je eerste stappen. We vragen enkel engagement om, als je een opdracht aanneemt, die tot een goed einde te brengen.

Veto is een uitstekende plek om ervaring op te doen: zo begonnen onder meer Stef Wauters (VTM Nieuws), Walter Pauli (*Knack*) en Maarten Goethals (*De Standaard*) hier hun carrière. Maar bovenal is Veto gewoon een hechte groep. Samen een krant maken schept een band, maar even goed zijn er talrijke activiteiten waar je elkaar beter kan leren kennen. Kortom: *Veto* verrijkt je studentenleven. (kds)

Interesse? Kom geheel vrijblijvend naar onze redactievergaderingen vrijdag om 16u in de 's-Meiersstraat 5. De eerste is er al op 12 september.

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Opinie

Opinie

Splinter

Vaarwel

Met een titel als deze na een week als de vorige verwacht u ongetwijfeld een hommage aan Jean-Luc Dehaene. Die zal u hier niet lezen. Evenwel toch mijn grootste sympathie voor alles wat de man verwezenlijkt heeft.

Na zes jaren trek ik de deur van de universiteit achter mij dicht. Niet met één, twee of drie diploma's achter de hand, zoals velen tegenwoordig lijken te beogen, maar wel met heel wat levenservaring die ik nooit opgedaan had als ik bijna vijf jaar geleden niet door de deur van 's Meersstraat 5 gewandeld was.

Ik kwam er terecht bij *Veto*, het Leuvense studentenweekblad. Via *Veto* mengde ik me in de wereld van de studentenvertegenwoordiging. En daar gingen mijn ogen pas echt open.

U moet weten, de wereld van de studentenvertegenwoordiging is een apart wereldje. Ze is zoals de *grotmenswereld*, maar dan in miniatuur. Waar studenten in een Algemene Vergadering pretenderen aan politiek te doen net zoals studenten bij een studentenblad pretenderen aan journalistiek te doen.

Je ontmoet er belangrijke beleidsmensen, gaat op *casual* wijze recepties crashen. Je doet er ervaringen op die je vooralsnog in geen enkele aula van de KU Leuven opdoet, hoeveel diploma's je daar ook kan verdienen.

Doorheen de jaren werd de spoeling dunner. Vrijwilligers werden schaarser en schaarser. Oproepen om shiftenlijsten in te vullen, bleven vaker leeg. En dan begin je je na een tijdje de vraag te stellen: waarom?

In mijn ogen is het antwoord simpel: diplomafetisj. Onheilsberichten sijpelen dagelijks door dat wie zonder masterdiploma, en eventueel een tweede, de arbeidsmarkt optrekt, veel langer zal moeten zoeken naar een job. Daarom doen we er alles aan om zo hoog mogelijke diploma's te verzamelen.

Tijdens de aankomende blokperiode zal mijn Facebook of Twitter zich weer vullen met de nodige stressberichten, foto's van blikjes Red Bull en stapels afwas. Geen tijd om te slapen, geen tijd om af te wassen of naar de winkel te gaan. Alles wordt in het werk gesteld om een 17 of 18 te halen.

Nogmaals, ik verwijt wie zich aangesproken voelt niets. Maar weet dat je met enkel de focus op dat diploma heel wat kansen mist. Netwerken opbouwen, al dan niet politieke standpunten innemen, budgetten beheren, in ons geval: artikels schrijven.

Vrienden die nu in de journalistiek zijn terechtgekomen zeggen me vaak: "Ik heb in een jaar bij *Veto* meer geleerd dan in mijn volledige opleiding journalistiek." Idem voor mensen die bij LOKO of andere studentenverenigingen zaten en in de *grotmenswereld* terecht zijn gekomen.

Heb je de kans om het te doen, doe het dan ook. Die ene stap zetten is meer dan iets wat enkel goed staat op je cv. Het bepaalt de rest van je leven. Of zoals Einstein ooit zei: "The only source of knowledge is experience."

FRANK PIETERMAAT

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Het nulnummer

Dit nummer is een "best of" van artikels die het voorbije jaar in *Veto* verschenen. De eerste *Veto* van jaargang 41 vind je vanaf 22 september overal in Leuven.

#veto

Moeten studentendopen worden afgeschaft?

Je kunt er dezer dagen niet naast kijken: de studentendopen zijn opnieuw begonnen. Studenten kruipen in witte jassen over de straat terwijl schachtenmeesters orders in hun oren roepen. In Luik raakte een meisje in coma na zo'n doop. Moeten ze afgeschaft worden? **FRANK PIETERMAAT**

Karolien Favoreel

In Leuven zijn er enkele kringen die principieel geen doop organiseren. Politika is er een van. **Politikakringcoördinator Arne Roels** legt uit: "Dopen zijn vroeger ontstaan in de tijd waar de gedachte overheerste dat je aan een aantal voorwaarden moest voldoen om bij de zelfverklaarde elite te horen. Onze voorgangers vonden dat niet kunnen. Daarom zijn ze daar ook van afgestapt. Sommige studenten vinden het jammer dat we dat niet doen, maar de meeste eigenlijk niet. Zo creëren we ook geen groepsdruk."

Ook bij de Nieuw Filosofische Kring (NFK) worden er geen studentendopen georganiseerd. "We hebben vastgesteld dat dat zeer makkelijk radicaliseert," vertelt de **NFK-preses Roderik De Turck**. "Je maakt zelf een doop mee en het jaar erna ga je dat dan zelf nog iets harder maken. De filosofie bij ons is dat de toegang tot de kring zo laagdrempelig mogelijk moet blijven. We vragen geen lidmaatschapsgeld en daarom vinden we het ook onlogisch om een doop te doen. We willen geen onderscheid maken tussen mensen die wel gedoopt zijn en mensen die niet gedoopt zijn."

Op zich heeft De Turck niets tegen dopen. "Ik heb er persoonlijk geen problemen mee. Er is helemaal geen haatgevoel tegenover kringen die wel dopen. Er zijn heel veel kringen waar dopen niet verplicht is en waar het wel ordelijk verloopt."

Babylon, de kring van taal- en letterkunde, heeft een ordelijke doop, beweert **Babylonpreses Kathleen Lewyllie**. "Wij laten alles altijd proper achter. Ik denk niet dat anderen er last van hebben."

Lewyllie blijft voorstander van dopen. "Omdat het traditie is. Onze schachten willen gedoopt worden. Ik denk dat het voor een leuk studentengevoel zorgt. Als mensen gedoopt willen worden, moeten ze daar ook de kans toe krijgen."

Historiapreses Jonas Lambrechts treedt Lewyllie bij. "Dopen zorgt voor een heel speciale sfeer. Het zorgt voor een soort van gezelligheid die doorheen het jaar blijft hangen. Het smeedt blijvende banden. Bij ons is de doop ook redelijk mild. We gebruiken geen look en we laten mensen niets eten."

Toch snapt Lambrechts de kritische stemmen. "Ik had er toen ik aankwam in Leuven ook een slecht beeld van. Ik snap dat het voor sommige mensen marginaal lijkt. Het blijft nog altijd je eigen keuze, maar toch vind ik dat mensen vaak wat meer openminded mogen zijn en dat ontbreekt in dit geval vaak."

Lezersreacties

Axel Vanmeulder (via Facebook, 5 likes): Zolang de doopcharters gerespecteerd worden en iedereen met een goede portie gezond verstand omgaat met de studentendopen, kan deze traditie in leven blijven. Het zou zonde zijn om dit zomaar plotsklaps te verbieden. Het is een keuze van de student. Het wordt niet verplicht, al speelt de groepsdruk waarschijnlijk wel een rol. Maar of ze zinvol zijn of niet, dat moet de student zelf bepalen.

Professor Philip Dutré (via Twitter (@philipdutre)): Zolang het lolbroekerij betreft, is er weinig aan de hand. Als het omslaat in pesterij en misbruik: optreden, eventueel met klacht.

Professor Manuel Sintubin (via Twitter (@ManuelSintubin)): Moet alles zinvol zijn? Houd vooral de "authentieke" traditie van studentendoop in ere.

Robbe Wulgaert (via Facebook, 3 likes): Dat de doopcharters niet gerespecteerd worden (door sommige afdelingen en hogescholen binnen de associatie) is misschien net een probleem in dit geheel.

Onderwijs

DUBBELINTERVIEW **LOKO VS STUDENTENRAAD KU LEUVEN**

“Momenteel komen we nog goed overeen”

Sinds het begin van vorig academiejaar zijn er twee studentenraden in Leuven: Studentenraad KU Leuven en LOKO. Tijd voor een gesprek met hun voorzitters.

FRANK PIETERMAAT.....

Tot vorig jaar werden de belangen van KU Leuven-studenten behartigd door LOKO. LOKO zorgde zowel voor studentenvertegenwoordiging op het vlak van onderwijs als op het vlak van sociale materie (huisvesting, Alma...). Nu houdt LOKO zich enkel bezig met sociale materie. De nieuwe Studentenraad KU Leuven vertegenwoordigt de studenten op het vlak van onderwijs.

Waarom was de splitsing noodzakelijk?

Claudia Löwik (Studentenraad): «We hadden een overkoepelende organisatie nodig want door de integratie zouden alle academische opleidingen aan de KU Leuven toegevoegd worden (tot vorig academiejaar zaten opleidingen zoals industrieel ingenieur en toegepaste taalkunde nog bij de hogeschoolen, red.).»

Rien Hoeyberghs (LOKO): «Oorspronkelijk zouden wij over de on-

derwijszaken van de integrerende opleidingen beslissingen nemen. Maar om opleidingen die buiten Leuven doorgaan het gevoel te geven dat ze een stem hadden, was het nodig om een organisatie te creëren waarin zij ook vertegenwoordigers hadden. Zo zou het niet enkel LOKO zijn dat alles zou opleggen en beslissen.»

Is de splitsing in LOKO en de Studentenraad duidelijk voor studenten?

Löwik: «We hebben nog tijd nodig om het verschil duidelijk te maken aan iedereen. Maar het wordt wel steeds duidelijker, omdat de profilering beter wordt. LOKO heeft momenteel veel meer naamsbekendheid.»

Dat is misschien logisch omdat LOKO zich alleen bezighoudt met de Leuvense campus, terwijl de studentenraad opleidingen uit heel Vlaanderen vertegenwoordigt?

Hoeyberghs: «De gewone modale student moet niet meteen tot op

het hoogste niveau gaan. Die kan beter in contact staan met zijn POC (Permanente Onderwijscommissie, die de kwaliteit van een opleiding garandeert, red.) of zijn kring. Die relaties zijn belangrijker.»

Löwik: «Klopt. De studenten die hier in Leuven, krijgen veel meer te maken met activiteiten zoals de 24 urenloop of LOKOmotion (een fuif die elk jaar georganiseerd wordt door LOKO, red.).»

Belangrijker

Bekender, maar daarom ook belangrijker?

Hoeyberghs: «Het ligt eraan op welk vlak. Een student komt naar hier om te studeren. Dat is onderwijs en dat ligt dus bij de Studentenraad. Maar de student komt ook naar hier om in de Alma te eten, boeken te kopen, activiteiten mee te doen, vertegenwoordigd te worden op een aantal sociale vlakken en daarvoor is LOKO er. Ik denk niet dat de ene belangrijker is dan de andere.»

Bestaat het gevaar dat jullie in elkaars vaarwater terechtkomen?

Hoeyberghs: «Ik denk dat dat nogal goed meevalt. Ik denk niet dat we al over zaken hebben moe-

Catherine Hechter

ten bekvechten. Ik denk dat door de splitsing de taken ook lichter en draaglijker geworden zijn. Momenteel komen we nog goed overeen. Ik hoop dat dat zo zal blijven.»

Staat de Studentenraad boven LOKO of LOKO boven de Studentenraad?

Löwik: «Als je de aantallen van studenten bekijkt, staat de Studentenraad boven LOKO. De Studentenraad is een overkoepelende raad, maar als je het zo zou bekijken, zouden we alle campusraden overkoepelen. Dat is niet

waar. Het is gewoon een andere werking. Elke campus heeft zijn eigen campusraad en wij doen het overkoepelende KU Leuven-brede werk. Ik denk niet dat je echt mag zeggen dat de ene boven de andere staat.»

Hoeyberghs: «In de hiërarchie staat de Studentenraad qua geografie boven ons, maar daarom zijn zij nog niet belangrijker. Er zijn organisaties die ergens boven staan, maar daarom niet meer doen of meer te zeggen hebben. Een gemeente beslist ook veel terwijl een provincie veel minder te zeggen heeft.»

Onderdeel van FIVELEUVEN

ASSOCIATIE KU LEUVEN

 <p>Lenovo G50 Lenovo G50-20 279 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2x Intel Core™ i3-3000 • 4 GB RAM • 320 GB hard disk • 15,6" display • Intel HD Graphics • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 279,-</p>	 <p>TOSHIBA Satellite L50 Toshiba Satellite L50-B-14J 699 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i7-4510U • 8 GB RAM • 750 GB hard disk • 15,6" display • AMD Radeon™ R7 M20 2GB • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 699,-</p>	 <p>Lenovo Flex 2 Lenovo Flex 2 (H) 499 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i3-4030U • 4 GB RAM • 500 GB HDD • 14" Touch display • Intel HD Graphics 4400 • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 499,-</p>
 <p>TOSHIBA Satellite C50 Toshiba Satellite C50-B-14C 479 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i3-4030U • 6 GB RAM • 750 GB hard disk • 15,6" display • Intel HD Graphics 4400 • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 479,-</p>	 <p>Lenovo Z50 Lenovo Z50-70 799 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i7-4510U • 8 GB RAM • 1 TB HDD • 15,6" Full HD display • NVIDIA® GeForce® GT 840M 2GB • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 749,-</p>	 <p>Lenovo Flex 2 Lenovo Flex 2 (H) 799 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i5-4210U • 8 GB RAM • 500 GB HDD • 14" Full HD Touch display • Intel HD Graphics 4400 • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 749,-</p>
 <p>TOSHIBA Satellite L50 Toshiba Satellite L50-B-14D 579 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i3-4310U • 8 GB RAM • 500 GB hard disk • 15,6" display • Intel HD Graphics 4400 • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 579,-</p>	 <p>Lenovo Y50 Lenovo Y50-20 999 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i7-4720HQ • 8 GB RAM • 1 TB HDD • 15,6" Full HD display • NVIDIA® GeForce® GTX 860M 2GB • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 999,-</p>	 <p>Lenovo Yoga 2 Lenovo Yoga 2 (H) 999 euro incl. 21% BTW</p> <ul style="list-style-type: none"> • 4 gen. Intel Core™ i7-4500U • 8 GB RAM • 500 GB HDD • 13,3" Full HD Touch display • Intel HD Graphics 4400 • Windows 8.1 (64 bit) • Asserty toetsbord <p style="text-align: right; color: orange; font-weight: bold;">€ 999,-</p>

De Associatie KU Leuven werkt voor de laptop studentenpromotie al jaren samen met CampusShop. Ga naar www.campusshop.be, kies jouw onderwijsinstelling en profiteer van het aanbod voor jouw studie.

Onderwijs

36 UUR NON-STOP WERKEN OP SPOEDGEVALLEN EN KNOEIEN MET WERKUREN

Stagiairs geneeskunde overtreden de wet onder prestatiedruk

Vlaamse patiënten worden verzorgd door stagiairs die soms meer dan 24 uur wakker zijn. Prestatiedruk drijft hen tot het uiterste. Sommige ziekenhuizen geven openlijk toe dat ze de wet niet naleven.

JENS CARDINAELS

Er loopt heel wat mis met de stages die de zesdejaars geneeskunde moeten doen. Ze overtreden de wet en werken veel te lang. Zeven studenten vertellen hun verhaal aan *Veto*.

“Ik heb tijdens mijn stage 36 uur zo goed als non-stop gewerkt op de spoeddienst. Ik heb maar 3 uur geslapen,” vertelt een student. “Dat kwam doordat mijn aflosser door ziekte niet kon komen opdagen. Daarom belde ik mijn stagebegeleider. Hij zei me dat ik mijn plan moest trekken. Ik moest de wachtdienst van mijn zieke collega overnemen bovenop mijn eigen wachtdienst.”

Wettelijk mogen studenten niet langer dan 24 uur aan een stuk werken (*zie kader pagina 4*).

“Ik ben eens 24 uur non-stop wakker geweest op spoed,” getuigt een andere student. “De spoedarts die met mij moest komen werken, kon niet komen opdagen. Daarom heb ik hem moeten vervangen. Toen ik na 24 uur werken naar huis reed,

“Toen ik na 24 uur werken naar huis reed, ben ik in slaap gevallen achter het stuur”

ben ik gedurende enkele seconden in slaap gevallen achter het stuur. Toen de adrenaline na mijn dienst wegviel, sloeg de vermoeidheid plots toe.”

“24 uur werken is niet alleen gevaarlijk voor de student, maar ook voor de patiënt. De limiet zou op 12 uur werken per dag moeten liggen,” zegt een student.

De studenten klagen dat er gefraudeerd wordt met de gewerkte uren. Ze moeten op een papier invullen hoe lang ze die dag gewerkt hebben. Dat document wordt ondertekend door de stagebegeleider. “Ik heb vaak 85 uur op een week gewerkt. Als ik bij de begeleider klaagde dat dat niet wettelijk was, antwoordde hij: “Vul dan maar gewoon op je papieren in wat wel wettelijk is.” Daarmee was de kous af.”

“Ook ik heb soms gelogen toen ik mijn uren invulde,” zegt een andere student. “Ik heb vaak 80 of 90 uur per week gewerkt. Niemand controleert het dienstrooster.”

“Op twee stageplaatsen zeiden de stagebegeleiders me dat ze mijn uurplanning niet zouden ondertekenen als ik mijn reële uren zou invullen en niet de wettelijke,” vertelt nog een andere student.

Recuperatie

Een ander pijnpunt is recuperatietijd. Wie twaalf uur aan een stuk heeft gewerkt,

moet twaalf uur recuperatietijd krijgen. “Maar in veel ziekenhuizen krijgen we te horen: “Recuperatietijd? Dat doen we hier niet”,” vertelt een student.

“Ik kan de mistoestanden niet goedkeuren,” vertelt professor Paul Herijgers, die verantwoordelijk is voor de stages van de KU Leuven-opleiding geneeskunde. Hij benadrukt dat de faculteiten wettelijk een kleine rol spelen bij het opvolgen van het aantal uren dat een student stage loopt. “We vertrouwen op de maturiteit van de stagiairs en de stagebegeleiders. Studenten zijn verplicht om de uren op te schrijven die ze gewerkt hebben.”

De stagiairs moeten er samen met hun stagebegeleiders voor zorgen dat de wettelijke arbeidsuren worden gerespecteerd. Tegelijk moet de begeleider de student ook punten geven. Daar ligt volgens de door ons geïnterviewde studenten het probleem. “Punten zijn van cruciaal belang als je wilt specialiseren,” zegt een student. “Als je in de praktijk staat, weet je: ik kan niet anders dan luisteren. Als je begeleider je iets vraagt, dan gehoorzaam je.”

“Je wilt je stagebegeleider tevreden houden,” zegt een andere student. “Als stagiair blijf je “ja” zeggen.”

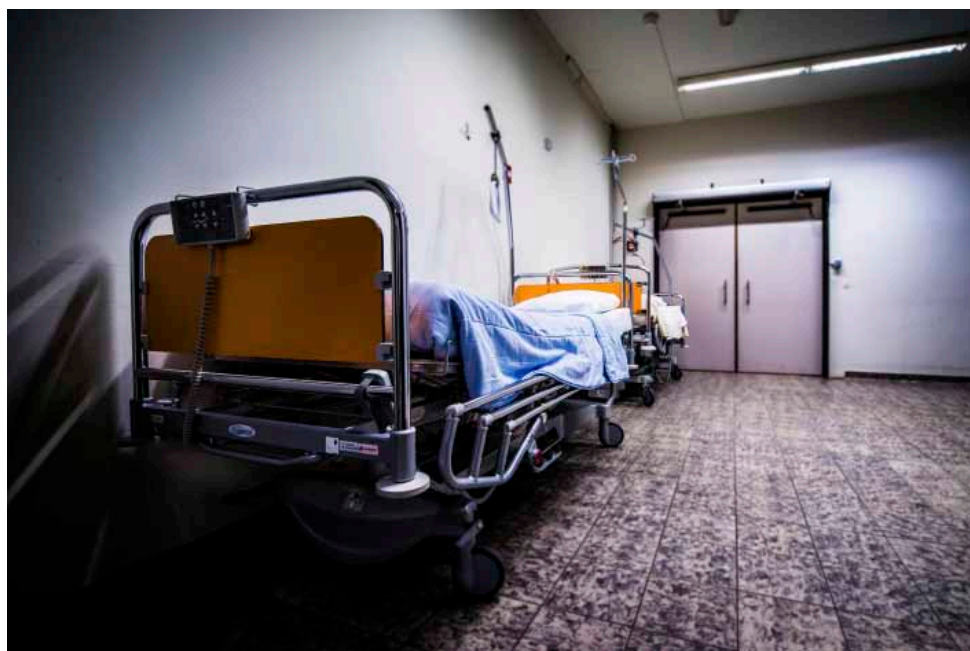
“Maar wie is er verantwoordelijk als een student een medische fout begaat tijdens zijn onwettige overuren?” vraagt een student zich af.

“De aansprakelijkheid zal via de verzekering van de KU Leuven gedekt worden als het duidelijk in de context is van een verplichte stage,” zegt Toon Boon, de juridische adviseur van de KU Leuven. “Als de werkomstandigheden niet goed zijn, kan de instelling er wel problemen mee krijgen, maar die kunnen niet worden afgewenteld op de student.”

Oudere dokters

De wantoestanden bij stages zijn volgens de studenten de voortzetting van een decennialange traditie. De wet die het aantal stage-uren beperkt, is nog maar twee jaar oud. Vroeger waren er geen beperkingen. “We krijgen vaak van onze begeleiders te horen: “Wij hebben in onze tijd ook zo lang moeten werken”,” zegt een student. “De ou-

“In veel ziekenhuizen krijgen we te horen: “Recuperatietijd? Dat doen we hier niet””

Karolien Wilmois

dere dokters vinden dat wij dat ook moeten doen,” zegt een andere student.

Volgens Herijgers kan een jarenlange manier van werken niet plotsklaps veranderen. “Het vergt een cultuurwijziging.”

De studenten wijzen op pijnpunten in de wet. De controle op de gewerkte uren moet beter, vinden ze. De arbeidsinspectie moet meer controleren, vindt Victor Mazereel van de studentenkring Medica. “Bij ziekenhuizen heerst het gevoel dat ze niet worden gecontroleerd. Daardoor houden ze zich minder aan de regels.”

“Misschien is het beter om de controle op de gewerkte uren weg te halen bij de beoordelaar-stagecoördinator,” oppert een student. “Waarom kunnen stagiairs hun uren niet online invullen, zodat de faculteit kan controleren of alles loopt zoals het moet?”

Sommige studenten vinden dat de faculteit meer moet doen. “De faculteit duwt ons in een systeem waarin het vooral om punten

“Als ik bij de begeleider klaagde dat mijn uren niet wettelijk waren, antwoordde hij: “Vul dan maar in wat wel wettelijk is””

draait. Ze zou ons moeten beschermen. De strevercultuur is ziek.”

Herijgers wijst erop dat de faculteit weinig meer kan doen. “Wettelijk speelt de universiteit geen rol.” Hij haalt aan dat de faculteit nu al een systeem heeft om de slechte ziekenhuizen eruit te halen (*zie interview hieronder*).

Er zijn ook studenten die naar de overheid wijzen. “Stagiairs zijn nodig om de ziekenhuizen draaiende te houden. Recuperatietijd is vaak niet haalbaar, omdat ziekenhuizen alle werkrachten nodig hebben. De over-

“Als je begeleider je iets vraagt, dan gehoorzaam je.”

heid moet meer geld vrijmaken voor extra personeel, want nu is er onderfinanciering.”

Sommige studenten zijn pessimistisch. “Een controlemechanisme lijkt me moeilijk of zelfs nutteloos. De artsen en de ziekenhuizen moeten leren inzien dat wat de wet eist, navolging moet krijgen,” zegt een student. Een andere zegt: “De faculteit zou de stagepapieren kunnen controleren, maar ze kan de praktijk niet controleren.”

Wat zegt de wet?

In 2011 werd de Belgische wetgeving na een Europese richtlijn verstrengd. Voordien waren er geen beperkingen. Volgens de wet mogen stagiairs wekelijks **gemiddeld 48 uur** werken. Ze mogen tot 60 uur per week werken, maar de extra uren moeten nadien worden gecompenseerd. Wie de ene week 60 uur werkt, kan de volgende week 36 uur werken.

De wet staat toe dat de de universiteiten de studenten vragen om een **opting-out** te ondertekenen. Die bepaalt dat stagiairs wekelijks **gemiddeld 60 uur** mogen werken. Ze mogen tot 72 uur per week werken, maar de extra uren moeten nadien gecompenseerd worden. Wie de ene week 72 uur werkt, kan de volgende week 48 uur werken.

Een stagiair mag maximaal 24 uur aan een stuk werken. Als hij meer dan 12 uur werkt, moet hij nadien **12 uur recuperatietijd** krijgen.

Stagiairs mogen tijdens hun stage slapen. De slaaptijd wordt tot de werktijd gerekend. (jc)

Onderwijs

INTERVIEW MET PASCAL SMET (SP.A), VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

“Van de honderd dingen die ik wou realiseren, zijn er tachtig gelukt”

Pascal Smet (sp.a) is tevreden over zijn termijn als minister van Onderwijs. Hij wordt aangepord om verder te doen. Toch verruult hij Vlaanderen voor Brussel.

JENS CARDINAELS

“Je hebt niet gevraagd of ik het graag gedaan heb!” merkt Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) op aan het einde van het interview. Hij blijkt wel degelijk genoten te hebben van zijn ambt. “Ik zat daarstraks samen met enkele bedrijfsleiders. Zij zeiden: “Als we u zo bezig horen, vinden we dat ge verder moet doen.” Ook werkgeversorganisatie VOKA en André Oosterlinck (de voorzitter van de Associatie KU Leuven, red.) zeggen dat ik een nieuwe termijn als minister van Onderwijs moet doen.”

Brussel

Waarom doet Smet dat dan niet en waarom staat hij dan op de Brusselse en niet op de Vlaamse lijst? “Ik heb onderwijs graag gedaan. Maar Brussel verbeteren is wat ik echt wil doen. Brussel is belangrijk voor ons allemaal, ook in Vlaanderen. Het is een positieve keuze.”

Speelt de vele kritiek die u vaak krijgt ook een rol bij uw keuze?

Pascal Smet: «Iedereen die iets van onderwijs kent, weet dat er veel beslissingen genomen zijn.

Ook over dossiers die al decennia aanslepen. En in een economische crisis heb ik 1,6 miljard euro vrijgemaakt voor onderwijs.»

«Van de honderd dingen die ik wou realiseren, heb ik er tachtig gerealiseerd. Waaronder een aantal zeer belangrijke. Voor de twintig dingen die niet gelukt

.....

“Sommigen hebben de neiging om te veel te mekkeren en te weinig te doen”

.....

zijn, word ik bekritiseerd. Maar daar lig ik niet meer van wakker. Ik merk dat de mensen dat doorzien.»

«De politici van de oppositie zijn vaak niet verder geraakt dan de megafoon van belangengroepen spelen. Sommigen noemen zich onderwijsexpert, maar kennen het ABC van het onderwijs niet eens.»

«Bovendien is het niet eenvoudig een onderwijsminister te beoordelen op het einde van zijn legislatuur. Je ziet pas een paar jaar later de effecten. Wat voor mij telt, is dat mensen die er iets van kennen vinden dat ik goed werk geleverd heb.»

Sommige mensen die er iets van kennen vinden dat u te veel ideeën heeft en te weinig focust.

Smet: «Liever een politicus met veel ideeën dan een met weinig ideeën. Een minister kan nooit genoeg ideeën hebben.»

Hervorming

Vaak klinkt de kritiek dat u er te weinig in slaagt om de uiteenlopende wensen van de onderwijsspelers te verenigen.

Smet: «Als ik geen verbinder was, waren de 20.000 academische hogeschoolstudenten nooit zonder problemen naar de universiteit verhuisd of had ik de arbeidsmarkt en de onderwijskoepele niet achter de hervorming van het secundair onderwijs gekregen.»

Denkt u dat de hervorming van het secundair onderwijs zal wor-

den uitgevoerd? Uw coalitiepartner N-VA - en vooral haar voorzitter Bart De Wever - gaat op de rem staan.

Smet: «Je zal het zien: men zal de hervorming uitvoeren. Dat zegt ook Kris van Dijk (een onderwijsexpert van de N-VA, red.). De Wever doet zijn uitspraken alleen maar om stemmen te winnen en ook wel omdat hij persoonlijk een probleem heeft met de plannen. Er zijn gewoon twee N-VA's. Dat zal met de tijd veel duidelijker worden.»

Stemmen rapen

Jullie zitten samen met de N-VA in de regering. Is dat moeilijk?

Smet: «De problemen zijn pas begonnen rond de gemeenteraadsverkiezingen (van 2012, red.). Toen Bart De Wever vond dat er stemmen te rapen vielen.»

Sinds kort zijn er nieuwe taalregels voor het onderwijs. Zijn die makkelijk tot stand gekomen?

Smet: «Het was niet evident, maar het is gelukt. Als het aan sp.a had gelegen zouden er misschien wat minder regels geweest zijn, maar de N-VA wilden per se extra regeltjes.»

De universiteiten zijn niet tevreden met de nieuwe regels.

Smet: «Sommigen in de universiteit, ja. Maar daar hebben ze vijfhonderd meningen. Degenen die goed nadenken weten dat de nieuwe regels veel mogelijk ma-

ken. En sommige regels zijn er trouwens gekomen op vraag van de universiteiten. Een derde van de richtingen kan nu in het Engels. Ik zou zeggen: begin eraan, he. Sommigen hebben de neiging om te veel te mekkeren en te weinig te doen.»

Staat u achter de taaltest die professoren moeten afleggen als ze in een vreemde taal willen doceren?

Smet: «Die is er gekomen op vraag van het parlement en in het bijzonder van Open Vld. Ik heb het voor alle duidelijkheid niet zelf voorgesteld.»

«Ik heb wel geëist dat de test internationaal erkend wordt (dat is nog steeds niet gelukt, red.). Maar dat is de verantwoordelijkheid van de instellingen. En toch had ik het weer gedaan.»

Een ander dossier waar veel kritiek op kwam, is de tweejarige master. Uw kabinet keurde twee jaar geleden alle ingediende aanvragen af. Nochtans zeggen sommige faculteiten dat ze een goed dossier hadden.

Smet: «Afgekeurd? Wij hebben alleen maar bekrachtigd wat geadviseerd werd door peers. Je zou eens moeten weten wat sommige universiteiten mij zijn komen zeggen. Laat ons zeggen dat sommigen de deugd van de hypocrisie heel goed beheersen. Meer wil ik er niet over kwijt.»

Op welke verwezenlijking ben u het meest trots?

Smet: «Voor het hoger onderwijs is dat de vlekkeloze overgang van de 20.000 hogeschoolstudenten naar de universiteit (hogeschoolopleidingen zoals toegepaste taalkunde en industrieel ingenieur verhuisden dit academiejaar naar de universiteit, red.). Het was zowel op financieel, personeels- als op logistiek vlak een succes. Dat was niet evident.»

Langer werken

Is de operatie niet vooral door de vorige regering gepland?

wwSmet: «Dat heeft één roddeltante die het ABC van het onderwijs niet kent eens gezegd. Daar heeft ze zich later voor geëxcuseerd. Toen ik begon als minister was het dossier van de integratie volledig geblokkeerd. Niemand dacht dat het kon worden opgelost. En kijk nu.»

Van welk niet-gelukt plan baalt u?

Smet: «Ik had graag verder gestaan met het loopbaanpact voor leraren. Dat moet de prioriteit van de volgende regering zijn. Ik ben er in geslaagd om het TBS-systeem (vervroegd pensioen voor leraren, red.) af te schaffen. Ik heb alle leerkrachten twee jaar langer laten werken, zonder dat er gestaakt werd.»

Internationaal

DUBBELINTERVIEW **INTERNATIONALE STUDENTENVERENIGINGEN ESN EN AIESEC**

“Internationale studenten moeten zich deel van Leuven voelen”

Ook voor internationale studenten heeft Leuven een rijk studentenleven. Ontmoet het Erasmus Student Network (ESN) en AIESEC. Niet alleen internationale, maar ook Belgische studenten zijn trouwens meer dan welkom.

EVA SCHALBROECK

Erasmus Student Network is een Europese organisatie voor uitwisselingsstudenten en studenten die terugkeren van een uitwisseling. Sinds twee jaar heeft ESN een Leuvense afdeling, die met Chrissy Libert aan het roer op korte tijd uitgroeide tot de grootste van België.

Gabrielle Burghouwt is dan weer betrokken bij AIESEC. Dat regelt zowel betaalde als vrijwillige stages voor studenten door de connecties met bedrijven te leggen. Ze vormen deel van een globaal netwerk. Ook New York heeft bijvoorbeeld een AIESEC-afdeling, wat onderlinge contacten en uitwisselingen bevordert. Met 80.000 leden zijn zij de grootste organisatie die door studenten geleid wordt ter wereld.

Integratie

Om met de deur in huis te vallen: wat is het doel van jullie organisatie?

Chrissy Libert: «Concreet willen wij de integratie van internationale en uitwisselingsstudenten

in de plaatselijke gemeenschap bevorderen. Internationale studenten moeten zich thuis voelen in Leuven en contact leggen met andere studenten. Ook terugkerende studenten behoren tot onze doelgroep. Ik beschouw ESN niet als een alternatief voor de kringen, maar we staan zowel open voor internationale als Belgische studenten. Dat wordt ook weerspiegeld in onze werking: naast Belgische studenten zitten er ook internationale studenten in het presidium en de verschillende werkgroepen.»

Gabriëlle Burghouwt: «Integratie is ook een belangrijk werkpunt voor AIESEC. Wij proberen ook bewust mensen uit andere landen te betrekken bij onze organisatie. Wij focussen dus zowel op inkomende als uitgaande studenten, die ook verdeeld worden over verschillende werkgroepen. Daarnaast is het ook mogelijk om met AIESEC een buitenlandse stage te lopen.»

De integratie van buitenlandse studenten blijft een lastige kwestie. Hoe zorgen jullie voor een beter contact tussen de verschil-

lende nationaliteiten in Leuven? Hebben jullie succes bij de studenten?»

Libert: «Het is een erg complex probleem, waarvoor niet meteen een oplossing is. Wij proberen met onze activiteiten zowel internationale als Leuvense studenten aan te spreken. We krijgen dan ook veel positieve reacties. Studenten voelen zich niet enkel uitwisselingsstudent, maar hebben ook het gevoel dat ze deel uitmaken van een samenleving. De Europese werking verhoogt onze herkenbaarheid. Vaak kennen studenten de ESN-afdeling in hun eigen land, waardoor ze spontaan op zoek gaan naar die in hun bestemmingsland. Belgische studenten daarentegen kennen ons veel minder, behalve dan Erasmusstudenten.»

Burghouwt: «Doordat AIESEC Leuven een tijdje heeft stilgelegd, moeten we nu aan onze naambekendheid werken. In het buitenland is het wel erg populair. Voor ik bij AIESEC was, kende ik het zelf amper.»

Activiteiten

Wat voor activiteiten organiseren jullie?

Libert: «Bij ESN organiseren we typische activiteiten zoals bijeenkomsten, feestjes en cantussen. In het verlengde daarvan proberen wij ook onze studenten sociaal te engageren, want Erasmus is veel meer dan enkel feesten. Dat is ook het thema van ons *SocialErasmus*-project: studenten moeten niet enkel geïntegreerd

worden in het studentenleven, maar ook in de Leuvense maatschappij.»

«Zo werken wij samen met de stad Leuven voor hun *Serve the City*-project, door bijvoorbeeld een school in Heverlee te schilderen. Met *Erasmus in Schools* proberen wij kinderen van jongs af bewust te maken dat er meer is dan enkel België. Zo proberen wij hen warm te maken voor een

.....

“Met onze buitenlandse stages proberen wij een “global mindset” te stimuleren”

.....

GABRIELLE BURGHOUWT,
AIESEC LEUVEN

uitwisseling. Daarvoor trekken we met internationale studenten naar lagere scholen om daar activiteiten te doen met de kinderen, zoals taallessen en koken.»

Burghouwt: «Wij focussen ook op het ontwikkelen van de professionele vaardigheden van onze leden. Daarnaast willen wij een *global mindset* stimuleren: wij proberen net zoals ESN verschil-

lende nationaliteiten samen te brengen in onze activiteiten. Tot slot bieden we onze leden ook trainingen aan om hun vaardigheden verder te ontwikkelen.»

Samenwerking

Is er voldoende samenwerking tussen de verschillende internationale studentenverenigingen in Leuven, of werken die eerder naast elkaar?

Libert: «Wij zitten zoals veel organisaties in de werkvergadering van LOKO Internationaal. Zo komen wij in contact met andere verenigingen en kringen. Toch vind ik dat er onvoldoende samenwerkt wordt.»

Burghouwt: «De samenwerking is goed, maar op dat vlak is er altijd ruimte voor verbetering.»

Hoe zijn jullie zelf bij jullie organisatie betrokken geraakt?

Libert: «Ik ben zelf op uitwisseling naar de Verenigde Staten geweest. Bij mijn terugkeer merkte ik hoezeer ik zelf de internationale ervaring miste. Toen leerde ik het pas opgestarte ESN kennen. Ik werkte mee aan activiteiten en hielp internationale studenten integreren. Nadat ik steeds meer organisatorische taken op mij nam, heb ik me met succes kandidaat gesteld voor het voorzitterschap.»

Burghouwt: «Ik ben erin gerold door een aulapresentatie. Voordien was AIESEC ook volledig onbekend bij mij, maar ik was meteen overtuigd. Na een kortgesprek werd ik geselecteerd. Nu werk ik voor de afdeling marketing en communicatie.»

WeL
Universitaire Werkgroep
Literatuur en Media

Opleiding auteurs en journalisten
(in Soc. Wet. en Letteren, KU Leuven)
Start! maandag 29 september 2014
• Nieuw programma, maandelijks.
M.m.v. prof K. Deschamps (KU Leuven),
H. Devroe (UWLM), K. Tackx (nieuwe
media) en R. Van Cauwelaert ('De Tijd').

Wedstrijden
• Essay i.s.m. Stad Leuven
(insturen vóór 15 december)
• Flietsverhaal-Prozagedicht (idem)

Tijdschrift WeL: verhalen, poëzie,
essays en actualiteit (abo €16)

Info/inschrijvingen: (+32)16-22 93 24 of
postuwlm@yahoo.com - uwlm.be, Facebook

Kapucijnenvoer 67/31, B-3000 Leuven

v.v. H. Devroe, Kapucijnenvoer 67/31, 3000 Leuven

Chrissy Libert (ESN) (links) en Gabriëlle Burghouwt (AIESEC) (rechts)

Internationaal

MODESHOW UMOJA TOONT EEN ANDERE KANT VAN AFRIKA

Integratie in een nieuw kleedje

Een explosie van passie, talent en verschillende nationaliteiten omzetten in een modeshow? Umoja doet het en bezingt zo de integratie in het Leuvense studentenlandschap, waarvan je zou denken dat het enkel uit fakbars en fietsstallingen bestaat.

KAAT RAYMAEKERS

The Umoja Fashion Show was dit jaar aan haar vierde editie toe. Op zondag 23 maart voorzag een internationaal team van hoofdzakelijk (ex-)KU Leuvenstudenten de stad van een flink staaltje integratie in een modieus kleedje onder het motto "Celebrating diversity through fashion".

Productieve cocktail

De show is het resultaat van het denkwerk van twee Leuvense studentes enkele jaren geleden. Feest, een inspirerende locatie en twee creatieve koppen, eentje uit België en eentje uit Oeganda: het project Umoja, een woord uit het Swahili dat eenheid betekent, werd geboren.

In 2011 stelden oprichters-in spe Diane Birungi en Katrien Rennemeier vast dat er

te weinig contact is tussen de Leuvense en de internationale student. "We wilden iets doen waarbij culturele verschillen niet meer belangrijk zijn." Enkele maanden later kwamen Diane en Katrien met een heuse modeshow op de proppen. Ze hadden echter nooit durven dromen dat hun kleinschalig initiatief zou uitbloeien tot een gevestigde modeshow, die anno 2014 nog steeds standhoudt.

Een belangrijk aspect van de show is het doorbreken van de stereotypen die bestaan over Afrika. De show zou een authentieke en iets minder voor de hand liggende kant van Afrika laten zien. Het creatieve brein van Diane en de praktische *skills* van Katrien maakten van de eerste editie een groot succes. De creaties waren van eigen hand en werden omkaderd met Afrikaanse muziek en eten. Katrien haalt herinneringen op aan het prille begin: "Het was niet chic, maar het was wel heel leuk."

Die eerste editie liet een goede indruk achter. Enkele mensen die de show bijgewoond hadden, namen contact op met Diane en Katrien. Een jaar later vond de show opnieuw plaats. Deze keer in het kader van het openingsprogramma van het Afrikaanse filmfestival.

Verder speelde de Development Coordination Unit van de KU Leuven een grote rol. Zij zorgde ervoor dat de show kon doorgaan in de Museumzaal. Toen ging de bal aan het rollen. Vandaag de dag drukt Umoja een bewonderingswaardige stempel op het culturele leven in Leuven. De show is uitgegroeid tot een professioneel bolwerk dat barst van het creatieve talent. De oorspronkelijke bedenkers zijn intussen al de stad uit, maar de show draait nog steeds.

Niet alleen de show is een onverwacht succes, ook het enthousiasme van de vrijwilligers is niet te stuiten. Diane en Katrien zijn immers zelf al anderhalf jaar weg uit Leuven, maar toch rolt de show als vanzelf verder. Achter de schermen krioelt het van goede zielen die hun betaalde job even opzijschuiven voor het project. Make-upartisten, haarstylisten, dj's, ingenieurs en fotografen: allemaal dragen ze bij aan het groeiende spektakel.

Umoja slaagt erin een interessant boeket aan ontwerpers naar Leuven te brengen. Die houden er allemaal één grote passie op na: Afrika. Dat vertaalt zich in een verhaal, geïnspireerd door Afrikaanse mode en eigen ervaringen. Dit jaar bestaat het team van designers uit een gevarieerde mix van kleine beginners en gevestigde giganten.

Het schoon geweld dat deze unieke collecties nog unieker maakt, werd enkele weken voor de show geselecteerd tijdens een casting. De vijftwintig modellen komen uit maar liefst twintig verschillende landen. De criteria zijn niet gebaseerd op die van klassieke modeshows, of zoals Rennemeier het zo mooi zegt: "Wij kiezen de modellen niet omdat het meisjes zijn van twee meter. Wij werken met alle *shapes and sizes*. We kijken naar karakter, naar *beauty of your inner spirit*."

Lanceringsplatform

Umoja is voor de ontwerpers en modellen meer dan een modeshow. Het is dé plek om contacten te leggen, mooie foto's te maken en wat meer zelfvertrouwen te krijgen. Ze krijgen dus alle kansen om te laten zien wat ze in hun mars hebben. Niet zelden wordt er dan ook een ontwerper of model gelanceerd naar een hoger niveau. Die geluksvogels kunnen een eigen shop openen of een show lopen in Parijs. De gelanceerde talenten blijven met de voeten op de grond en bewijzen hun trouw aan Umoja door elk jaar weer terug te komen.

"Geld is geen probleem," zegt Rennemeier. De inkomsten van de kaartjes dekken nipt de kosten. Financiële middelen om andere projecten te steunen, zijn dus niet voorhanden. Umoja bewijst geen ver-van-ons-beddeuntje te fluiten en zorgt voor sensibilisering van een ander project. Faru Arts and Sports Development Organisation, ofwel Fasdo Tanzania is een organisatie die zich bekommert om straatkinderen in Tanzania. De organisatie leert de jongeren creatieve vaardigheden aan, die ze dan kunnen gebruiken om wat geld te verdienen. Met een eigen kindercollectie krijgen ook zij een plaatsje in de show.

Vandaag blijft Umoja het belang van integratie benadrukken, en wil het studenten stimuleren om meer interculturele projecten te organiseren. Of zoals Katrien zegt: "Focus op het verschil in nationaliteit werkt niet: zorg voor een project en laat iedereen meedoen. Negeer het verschil in kleur en afkomst."

.....
"Wij kiezen de modellen niet omdat het meisjes zijn van twee meter"

.....
"Focus niet op het verschil in kleur en afkomst, werk liever samen"

.....
"In het begin was onze show helemaal niet chic, maar wel erg leuk"

Vincent Peeters

Student

VETO OP VERPLAATSING: EEN AVOND TAPPEN IN FAKBAR LETTEREN

“Die van Veto kunnen echt niet tappen”

Slecht getapte pinten, uren aanschuiven en altijd dezelfde baggermuziek. Wij zouden Fakbar Letteren eens een poepje laten ruiken door zelf achter de toog te kruipen. Geen onverdeeld succes, zo bleek.

LITSA HELLINGS EN SAM RIJNDERS

Op papier was het een goed idee. Zo moeilijk kan dat toch niet zijn, barman spelen? Onze huisvriend dj Pronkstronk - te boeken voor al uw bar mitswa's, feestjes en partijtjes - liep bovendien al dagenlang te watertanden bij het vooruitzicht van totale controle over de belegen soundtrack van Fakbar Letteren. “Als er iets is, ik help jullie wel,” stelde de fakbarverantwoordelijke van Babylon ons definitief gerust. Om vervolgens in de massa te verdwijnen.

Vijf minuten liep alles gezwind en met de glimlach. Tot ons publiek besloot dat simpele pintjes toch iets te gewoontjes zijn. “Twee pintjes, twee water van de kraan, een wodka-Looza ACE, een Tongerlo Prior en een grote Hoegaarden uit een recht glas.” Enigszins overdonderd zoeken we tevergeefs naar glazen voor Tongerlo Prior: de toog blijft vooralsnog onbekend terrein. Wat “een grote Hoegaarden uit een recht glas” inhoudt, is ons nog steeds een raadsel. Het is de vooravond van het Feest van de Arbeid, dus zwoegen zullen we.

Zweet druipt net niet in de versgetapte pintjes en de wachttijden lopen op. “Die van Veto, die kunnen echt niet tappen,” merkt een *ancien* schamper op. Die *oude zakken* en dat *fakmeubilair* zorgen trouwens voor een extra uitdaging. Vanavond zijn ze talrijk aanwezig door de vrije dag morgen. Alles moet perfect, ook de afwas. Wanneer we een tandje bijsteken bij het spoelen, worden

we beloofd met een ironisch “Dàt is afwassen!”

Schuimfestijn

Tussen de bedrijven door heeft de bierschaarste in Fakbar Letteren haar hoogtepunt bereikt. Afrekenen zorgt voor nog meer vertraging. Een kassa is een mijnenveld als alle muntstukken zorgeloos samenhokken.

Wanneer de onervaren helft van ons duo daardoor pinten vol schuim begint te tappen, is de maat voor de beheerders vol. “Op drukke momenten als dit kunnen we ons geen experimenten veroorloven!” Noodgedwongen en met het schaamrood op de wangen blazen we de aftocht. Saillant detail: maar liefst vier tappers vullen de leegte in

“Veto is een voorbeeld voor veel cafés in Leuven”

RIEN HOEYBERGHS
(VOORZITTER LOKO)

die wij achterlieten. Al kan dat ook liggen aan de rij dorstigen die dringend gelaafd moet worden.

Bakken

Gelukkig is het lot van dj Pronkstronk niet aan het onze verbonden. “De mooiste nacht van mijn leven, iedereen was mee,” zal hij achteraf mijmeren. Zelf zijn we vooral blij terug aan de vertrouwde kant van de toog te staan. Bakken geduld en tonnen ervaring: zonder overleeft een tapper Fakbar Letteren niet. In de gang treffen we LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs, die troostende woorden voor ons heeft. “Veto is een voorbeeld voor veel cafés in Leuven!” Bedankt Rien.

Vierentwintig uur feesten en vetes

Eind oktober trekken de Leuvense studentenkringen hun loopschoenen aan voor een epische loopwedstrijd. Maar liefst vierentwintig uur lang rennen ze rondjes op het Sportkot. Daarbij aarzelen ze niet om de tegenstander lettelijke en spreekwoordelijke stokken in de wielen te steken.

JENS WARRIE EN ROBIN REZA

De eeuwige strijd om de eerste plaats tussen Apolloon en VTK staat zoals elk jaar centraal. VTK, de studentenkring van de burgerlijk ingenieurs, bestaat 150 jaar. Meteen de perfecte motivatie om hun zege van 2005 te herhalen.

Hoe ver zijn studenten bereid om te gaan voor de overwinning? Velen kennen het verhaal van Ekonomika, dat drie jaar geleden enkele militairen inhuurde. Een vaste waarde zijn ook de incidentjes met lopers die trage rondjes bij rivaliserende ploegen gaan lopen. De ploeg van hoge-

school KHL durfde zelfs buitenlandse atleten te laten meelopen, onder het mom van een “humanitaire sensibiliseringscampagne” voor vluchtelingen.

Speed team

Het is duidelijk dat ook VTK en Apolloon in die traditiever willen gaan om de ander te overtroeven. In 1999 bereikte de rivaliteit een hoogtepunt. De preses van Apolloon ging toen rondjes lopen bij Industria, de studentenvereniging van de industriële ingenieurs en de aartsvijand van VTK. Een derde plaats voor VTK met één rondje verschil was het resultaat.

De twee grootmachten komen ook vaak met vernieuwingen. De sportkotters van Apolloon waren de eerste die gebruik maakten van een *Speed Team*, een select groepje lopers dat op belangrijke momenten strakke tijden kan neerzetten. Ook waren de massages van de kinesitherapiestudenten tot 2003 exclusief voorbehouden voor lopers van Apolloon.

VTK laat zijn schachten aan het begin van het jaar allemaal een rondje lopen om de topatleten eruit te pikken. Op die manier heeft de kring op elk moment, ook in de vroege ochtend, een verse lading lopers terbeschikking. Enkele jaren geleden zetten ze ook een interne competitie op poten, waarbij studenten in groepjes van vijf om ter meeste toertjes moeten verzamelen, met een rijkelijke beloning voor de winnaars.

Bij Ekonomika, de Dagobert Duck van de Leuvense kringen, wint de snelste loper een jaar gratis kothuur

Kringliefde alleen volstaat soms niet om je lopers gemotiveerd te krijgen. Dus staat bij sommige loopploegen een vast aantal rondjes gelijk aan een cinematicket, pull, Bickyburger of massage van een schone deerne. Bij Ekonomika, de Dagobert Duck van de Leuvense kringen, kan je zelfs een jaar gratis kothuur winnen. Je zou voor minder “Ekonomika, shalalalala” beginnen te brullen.

Gewapend met gewillige schachten, strategieën, competitiedrang, bier en leuzes als “VT-kaka!” trekken de faculteiten ten strijde voor eer en roem. Vervolledig de gelederen en trek je faculteit mee over de eindstreep. *To victory!*

Dit jaar start de 24-urenloop op 21 oktober. Tijd zat dus om aan je conditie te werken.

Student

Meredith Geldof

Simon Leclercq

ONZE VROUW LAAT ZICH DOPEN

“Domme schachten!”

Wanneer de bladeren hun bomen verliezen, verliest een groot deel van de eerstejaarsstudenten hun onschuld. Vorige jaar gebeurde dat bij 102 rechtenstudenten. Een impressie van een studentendoop.

PENELOPE BERGKAMP

“Op de knieën!” klinkt het, als we binnenkomen in een verduisterde kamer. Willekeurig trekken we elk twee fiches waar opdrachten op staan. Die moeten we binnen een week vervullen als voorbereiding op de doop. Het doopcomité heeft haar fantasie de vrije loop gelaten: met een bevroren kip rondlopen, heel België rondreizen, het Colosseum in suikerklontjes bouwen of de hele kaart van het HdR drinken, elke opdracht is een ware missie.

Stinkende schachten

Schachten behouden het recht te weigeren of zelfs te stoppen met de doop, zonder gevolgen. Tim Vertonghen, hoofd van het doopcomité VRG, kent de indianoer verhalen die de ronde doen: “Ik begrijp dat er veel kritiek is op de doop als buitenstaander. Men moet weten dat het een ei-

gen keuze is, geen verplichting. Zich samen laten dopen zorgt voor een samenhangigheid waaruit vaak mooie vriendschappen ontstaan.”

Na een week lang geploeter, worden we onderverdeeld in groepen naargelang het aantal succesvol volbrachte opdrachten. Als we aan het HdR op de knieën zijn gezet, worden we bekogeld en doordrenkt met eten en drinken. Mensen steken voor ons speciaal de straat over.

Dat was slechts de opwarming. Elke doopgroep trekt op pad en de doop wordt alleen maar interessanter. Hoe kun je het best erwtensap uit een sok van een andere schacht zuigen, opdat hij deze daarna weer fatsoenlijk kan dragen? Terwijl wij ons in militaire kruipas door bladeren en plassen worstelen, vragen andere schachten zich af hoe je hondenbrokken en kattenpaté wegwerkt met een “scheutje” so-

jasaus. Eén ding staat vast: we moeten gehoorzamen bij elke creatieve opdracht die de doopmeester ons geeft. Als beloning krijgen we de overheerlijke en voedzame schachtenpap; goed te eten maar ook ideaal om mee te douchen.

Officiëel

Als kers op de taart knielen alle schachten gezamenlijk in de stadsvijver, terwijl we het Valkenlied zingen. Onze schoenen worden ondertussen ook gedoopt. Voldaan lopen we dus blootsvoets naar huis. Ten slotte valt er een gevoel van euforie en broederschap over ons: “*We did it!*”

De kritiek van buitenstaanders staat vaak in contrast met de mening van deelnemers zelf. De doop wordt vaak gezien als een vernedering die aankomende studenten tot het uiterste brengt om zichzelf te bewijzen. Mensonterend en vernederend. Faust Rauziers, doopmeester bij Ekonomika, herkent die kritiek, maar weerlegt: “De doop is optioneel en niet verplicht om tot een kring te horen. Voor zowel schachten als doopmeesters is het eigenlijk een leuke activiteit waarbij je iedereen beter leert kennen.”

Simon Leclercq

Student in Leuven

Fakbars

Studeren beu? Tijd om te feesten! Maar waar? Je kunt terecht in de fakbars a.k.a studentencafés *** Pintjes kosten er hoogtend 1,20 euro, BAM! Frisdranken kosten ook ongeveer een euro, maar daar geeft werkelijk niemand naar om. Ook aan goede muziek in de fakbars geen gebrek *** Wie weet komt u er wel de liefde van uw leven tegen.

1 Oude Markt

Leuven heeft nog heel wat andere troeven wat feesten betreft. De Oude Markt a.k.a De Langste Toeg van België is het walhalla voor elke student *** Take your pick uit meer dan 30 cafés. Al vereist die Toeg wel een iets groter budget, maar met een puppyface bij de mammi en pappi is dat zo gefixt.

Fuiven

Toch meer een fuifnummer? Ook dan was de keuze om naar Leuven te komen niet de verkeerde. Die is sowieso juist, want wie wil er nu naar Gent of Antwerpen? *** Haast dagelijks is er wel een of andere kring die een stevig feestje organiseert! Geliefkoosde locaties daarvoor zijn Musicafé, Lido, Albatros of Rumba *** Ergens midden november worden die allemaal gevuld voor LOKOmotion. Indien u daar niet geweest bent, weten wij het ook niet meer. *** Ga de fuifzalen dus eerst bezoeken en koop dan uw studieboeken, dat rijmt *** Daarnaast ijveren de studenten nog steeds voor een extra fuifzaal bij burgervader Tobback, en terecht! Don't stop the party, Louis!

Cantus

Typisch aan uw nieuw leven als student is ook het fenomeen van de cantus. Wikipedia: met cantus wordt bedoeld een studentikoos zang- en drinkfeestje *** Need to say more? Misschien wat verduidelijking: je zingt en drinkt en maakt plezier. Daar kan inderdaad niemand tegen zijn.

2 Seven Oaks

Tot slot het vermelden waard: de Seven Oaks! De trappekes af, zoals ze bij ons zeggen. Ongetwijfeld de leukste kelder van Leuven met feestmuziek à volonté. Een beetje goede raad is hier wel nodig. Pas te betreden na een stevig aantal pintjes. Wij zeggen dat voor uw eigen goed *** Verwacht dus maar een stevig feestjaar en doe de boeken zo pas tegen de blok eens open. Zo doen wij dat immers ook!

Sociaal in Leuven

3 't Spit

Je kot goedkoop inrichten? Place to be is de Kringwinkel Spit. Zetels, tafels, nachtlampjes, borden en bestek, je vindt er een hele uitzet aan een spotprijs. *** Meer info op de website www.spit.be.

Alma

Deze studentenrestaurants vind je overal verspreid in Leuven. Goedkoop eten is er mogelijk op vertoon van je studentenkaart. *** Een tweede portie frietjes is trouwens gratis. En de mayonaise ook. *** Het menu vind je elke week in Veto of op www.alma.be.

4 Velo

Bij Velo kun je een fiets huren voor een prijsje. *** Ook je eigen fiets (laten) herstellen is hiergoedkoop. *** Meer informatie op de website www.kuleuven.be/velo.

5 Acco

Bij Acco vind je cursussen, schrijfgerei in alle vormen, maten en kleuren, agenda's, mappen. *** Opgelet! De eerste weken van het academiejaar durft de wachttijd aan de kassa's al eens op te lopen. Ga dus cursusschoppen op het openingsuur of wacht enkele weken. *** Met een lidkaart geniet je van een levenslange korting tot 25 procent. Zo'n kaart kost eenmalig 31 euro en maakt je levenslang aandeelhouder van Acco. *** www.acco.be.

6 Huisvestingsdienst

Bij de huisvestingsdienst van de KU Leuven kun je terecht voor informatie en advies in verband met alles wat met kotenverhuur te maken heeft. *** Ook als je ruzie met de kotbaas hebt, kun je hier terecht. *** De huisvestingsdienst staat ook in voor de website www.kotwijs.be, waarop alle beschikbare koten staan. Als een kot niet op de site staat, voldoet het niet aan de voorwaarden van de Huisvestingsdienst. Meer info: www.kuleuven.be/huisvestingsdienst.

Weg uit moe

eders schoot

Cultuur in Leuven

Leuven mag dan een scheet groot zijn, op cultureel vlak is die scheet wel een ware killer. Het gigantisch aanbod bestaat zowel uit grote namen als kleinere verborgen pareltjes die je in elk geval zullen overvallen. Leest, ontdek en ga heen, je zintuigen zullen je dankbaar zijn.

7 STUK

In STUK, gelegen net achter die vervloekte helling op de Naamsestraat, zit je altijd goed. Zowel de theater- als dansliefhebbers, als de concertgangers komen hier aan hun trekken. Cinema ZED is hier gelegen. Filmfanaten, rep u daarheen! *** Of misschien een expoetje? En als alles tegen zit, is er nog altijd het prima STUKcafé.

8 Het Depot

Concertgangers kunnen naast STUK ook rekenen op Het Depot voor hun portie decibels. De concertzaal bevindt zich op het Martelarenplein, vlak tegenover het station. Hij werd vorig jaar heropend na een ingrijpende renovatie. *** Wat kan je er zoal vinden? Concerten gaande van Belgisch Afrekeninggeweld tot grote buitenlandse namen.

30CC

30cc, het Leuvens cultureel centrum, is een andere vaste waarde. Er wordt theater, dans en concerten op verschillende locaties geprogrammeerd. De belangrijkste zijn de Schouwburg (Bondgenotenlaan 21), de Minnepoort (Dirk Boutslaan 21) en de Romaanse Poort (Brusselsestraat 63).

9 Cinema ZED

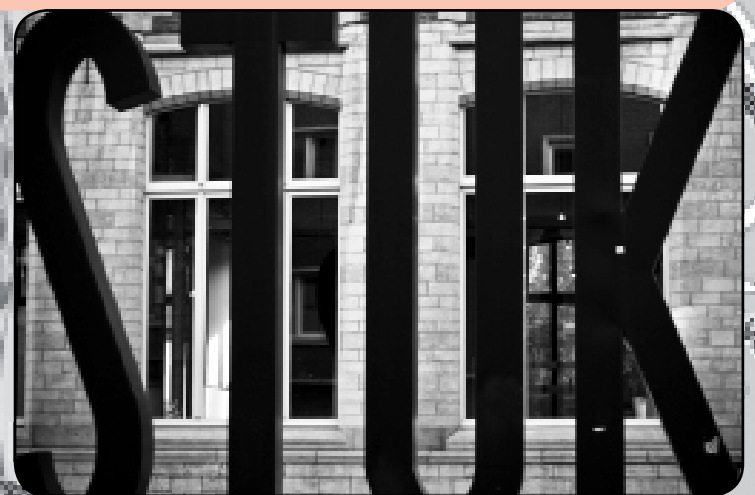
Voor film kun je als vanouds terecht in Kinopolis (shoppingcenter Bondgenotenlaan), maar als het iets avontuurlijker (en goedkoper) mag, dan raden we je u ten zeerste Cinema ZED aan. *** Zij geven ook de iets minder bekendere regisseur een kans. Vaak zijn dat de regisseurs die geen dikke villa in Los Angeles hebben. *** Kijk ook uit naar het aanbod van verschillende kringpresidia die wekelijkse filmvertoningen houden voor de ronde som van nul euro.

10 Museum M

Een van Leuvens laatste aanwinsten is museum M, gelegen in de Vanderkelenstraat. Alleen al om het spectaculaire gebouw is het museum een bezoek waard. Binnen vind je een gevarieerd aanbod aan tijdelijke tentoonstellingen en een mooie vaste collectie.

11 Openbaar Entrepot

Het Openbaar Entrepot aan de Vaartkom willen we je ten slotte zeker niet onthouden. *** De twee Leuvense stadsgezelschappen, Fabuleus en Braakland/ZheBilding, zijn er gevestigd en zullen er hun nieuwste creaties brengen. *** Tevens een uitstekende plek om Mauro Pawlowski te spotten, maar dat heb je niet van ons.

Internationaal in Leuven

Je buik rommelt van de internationale honger? Dan moet je natuurlijk op Erasmus gaan *** In de tussentijd is het buitenland echter ook in Leuven te vinden!

12 Pangaea

Hier in Pangaea, het intercultureel ontmoetingscentrum van de universiteit, drink je voor de prijs van twee pintjes het hele jaar lang koffie en thee *** Ook versier je in een oogwenk een praatje met een internationale student(e). Er zijn slechtere smoezen om het taalgevoel wat bij te spijkeren *** Geniet je liever gewoon even van de sfeer, dan kan dat samen met een buitenlandse krant *** Tijdens het jaar zijn er overigens diverse activiteiten om aan deel te nemen: taalcursussen, maar ook een Pakistaanse kookworkshop of een tripje naar Praag stonden reeds op de agenda *** Voor zij die niet elk weekend terug naar huis gaan: ook op zaterdagen staan de deuren wijd open. Meer info: www.kuleuven.be/pangaea.

13 The Voice

Hetzelfde gebouw biedt tevens onderdak aan The Voice. Dat is een maandelijkse krant voor de internationale student aan de KU Leuven *** Als je je Engelstalige journalistieke talenten wil ontwikkelen, dan moet je daar zeker eens een blik binnenwerpen *** Meer info op de website www.thevoicleuven.be.

Sociaal

DE UNIVERSITEIT ALS KWEEKVIJVER VOOR ALCOHOLISTEN

“Vroeger leerde je drinken in het leger, nu aan de universiteit”

Simon Leclercq

Enkele honderden studenten zijn alcoholici. De spoeddienst van Gasthuisberg ziet de problematiek toenemen. “Studenten zullen het mij niet in dank afnemen, maar ik ben tegen happy hours en gratis vaten.”

SAM RIJNDERS EN NILS DE NEUBOURG

Dat zo goed als alle studenten drinken, is een open deur intrappen. “De overgrote meerderheid kan verstandig met alcohol omgaan,” concludeert medisch socioloog Guido Van Hal uit een onderzoek dat hij en zijn collega's voor de derde keer afnamen bij studenten uit Antwerpen, Gent en Leuven. “Bij een beperkte groep van vooral mannen zijn er problemen. Daar moeten we maatregelen nemen, ook al zullen ze dat niet in dank afnemen.”

Die beperkte groep met een problematisch drankgebruik bevat tien procent van de mannelijke studenten en twee procent van de vrouwelijke studenten. “We zijn nog volop de cijfers van onze bevraging van dit jaar aan het ver-

werken, maar voorlopig zien we geen stijging of daling,” alsnog Van Hal.

Vrouwen drinken niet alleen minder, maar gebruiken in het algemeen minder drugs. “Wel roken ze meer.” Een verklaring heeft Van Hal niet voorhanden. “Hypotheses zijn dat jongens meer *kicks* opzoeken of dat meisjes nog steeds een historische erfenis dragen. Meisjes gingen vroeger zelden alleen op café.”

Kweekvijver

Problematisch alcoholgebruik betekent nog niet dat je alcoholist bent. Van problematisch drinker naar alcoholist is een lange lijdensweg. “Doorgaans duurt het vijftien jaar voor zulke mensen in gespecialiseerde opname komen,” weet John Vanbriel, teamcoördinator van de gespecialiseerde psychiatrische instelling Broeders Alexianen. “Dan hebben ze al heel wat

verloren.” De universiteit als een met bier en wijn gevulde kweekvijver voor een latere verslaving.

Ook is er sprake van een zekere voorgeschiktheid voor alcoholisme, die met je genen of persoonlijkheid verband houdt. Vanbriel: “Als je als student wat schuchter bent en los komt na enkele pintjes, gaat zich dat later in je leven blijven manifesteren. Daardoor escaleert soms de situatie.”

Voor een harde kern van bijna één procent van de studenten is het al te laat. “Zij drinken dagelijks tijdens de examenperiodes, wat een duidelijke indicatie is,” legt Van Hal uit. “Alcoholisme blijft een beperkt fenomeen in de studentenwereld, deels omdat die mensen eruit vallen voor ze hun eindexamen halen.” Toch gaat het in absolute aantallen om enkele honderden studenten.

Fakbars

De cijfers verwonderen Vanbriel niet. “Studenten zitten in een milieu waar alcoholmisbruik aanvaard wordt, of waar er zelfs mee uitgepakt wordt.” Ze hebben ook veel meer tijd en vrijheid om te drinken. “Vroeger leerde men drinken tijdens de legerdienst. Nu heeft het hoger onderwijs die rol overgenomen. Daar leert men ook experi-

.....

“We zien meer en meer studenten die letterlijk achterover vallen met alcoholwaardes waar wij dan weer achterover van vallen”

.....

JOHN VANBRIEL (BROEDERS ALEXIANEN)

menteren met illegale drugs als xtc, waardoor we ook het gecombineerd gebruik zien toenemen.”

Vanbriel is ook werkzaam op de spoeddienst van UZ Gasthuisberg, waar hij in tegenstelling tot de bevindingen van Van Hal de problematiek ziet toenemen. “We zien meer en meer studenten die letterlijk achterover vallen met alcoholwaardes waar wij dan weer van achterover vallen.”

Alcohol mag dan overal aanwezig zijn, volgens Van Hal zit je snel aan een hoeveelheid die tot gezondheidsproblemen leidt. “Alcohol is een heel moeilijk product, omdat een beperkt gebruik positieve effecten kan heb-

ben. Denk aan het glas rode wijn per dag, wat goed is voor je cardio-vasculair systeem. Dat “beperkt” ontaardt dikwijls in “onbeperkt of heel veel”.

Voor een alcoholverbod pleit geen van beiden, maar Van Hal vindt toch dat studentenorganisaties, onderwijsinstellingen en gemeenten hun verantwoordelijkheid moeten nemen. “Studenten zullen het mij niet in dank afnemen, maar ik ben tegen *happy hours*, gratis vaten of acties voor pintjes aan één euro. Daar komen juist mensen op af die sowieso al lijden aan een problematisch alcoholgebruik. Bovendien geef je met zo'n lage prijs een ontzettend verkeerd signaal.”

Sociaal

VZW WETSWINKEL GEEFT GRATIS JURIDISCH ADVIES

Studenten weten niet wat ze tekenen

Veel studenten tekenen huurcontracten voor hun kot, zonder goed na te denken. Daardoor komen ze vaak in de problemen. Bij de Wetswinkel kan je terecht voor gratis juridisch advies. Of om zelf je medestudenten met juridische problemen te helpen.

KAREL PEETERS

“Het is niet goed gesteld met de kennis van het huurrecht onder de studenten,” zegt voorzitter Christophe Romero van vzw Wetswinkel. Hij meent dat studenten meer moeten oppassen wanneer ze een contract voor een kot tekenen. “Voor ons is dat niet slecht, maar de kotbazen zitten wel in een machtspositie. Zij schrijven wat ze willen en de student tekent zonder veel nadenken.”

“Ze zijn vaak niet op de hoogte dat er in de huurwetgeving dwingende bepalingen zijn waar een verhuurder niet aan ontsnapt.” Romero maakt wel een onderscheid tussen de grote verhuurders en de kotbaas met enkele koten. “Als de verhuurder meerdere koten of huizen heeft, dan heeft hij een economisch sterkere positie. Het is dan te nemen of te laten. Maar je hebt ook heel wat gewone mensen die met wat spaargeld een huis in Leuven kopen en verhuren. Zij zijn vaker het slachtoffer, als hun huurders het varken uithangen. De huurder is niet altijd het slachtoffer.”

12 maanden

Desondanks gaan er relatief weinig studenten naar de Wetswinkel wanneer ze een probleem hebben met hun kotbaas. Volgens Romero ligt de oorzaak bij de duur van de meeste huurcontracten voor koten, die vaak twaalf maanden bedraagt. “Omdat je met die jaarlijkse contracten zit, wordt de verhuurder niet aangespoord de student blij te houden. Een ontevreden student zoekt het jaar erna gewoon een ander kot. En voor een waarborg van 200 euro gaat niemand procederen.”

Romero meent dat sommige studenten beter contracten van langere duur aan te gaan. “Het is een leuke denkoefening om een contract te sluiten voor meerdere jaren, als je denkt langer te blijven. Dan hebben beide partijen er belang bij zich goed te gedragen.” Al is er ook een nadeel. “Die contracten kan je slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden beëindigen. Dat is gevaarlijk.”

Een jaarlijks contract houdt ook een risico in voor de brandveiligheid. Vorig jaar kwamen twee Ierse uitwisselingsstudentes om bij een brand. Na een brandveiligheidscon-

trole volgt altijd een procedure van 12 maanden. De kostprijs van broodnodige aanpassingen kan een kotbaas doorrekenen aan de volgende huurder, maar ondertussen is er een gevaar voor de veiligheid. Romero heeft weet van enkele gevallen, maar noemt geen namen. “Ik ken geen namen en wil ook geen proces aan mijn been voor laster en eeroof, maar je zou er van verschieten wat voor toestanden er gebeuren.”

“Zo zou er een kotbaas zijn die een slechte vinylvloer legt die heel gemakkelijk kapot gaat, om zo de waarborg te kunnen bijhouden op het einde van het jaar. Een andere kotbaas stort de waarborgen gewoon niet terug. De slachtoffers zoeken echter gewoon een ander kot. Het volgende academiejaar loopt iemand anders dan in dezelfde val,” vertelt Romero. Door de jaarlijkse contracten zijn er dus veel studenten die elkaars lotgevallen herhalen.

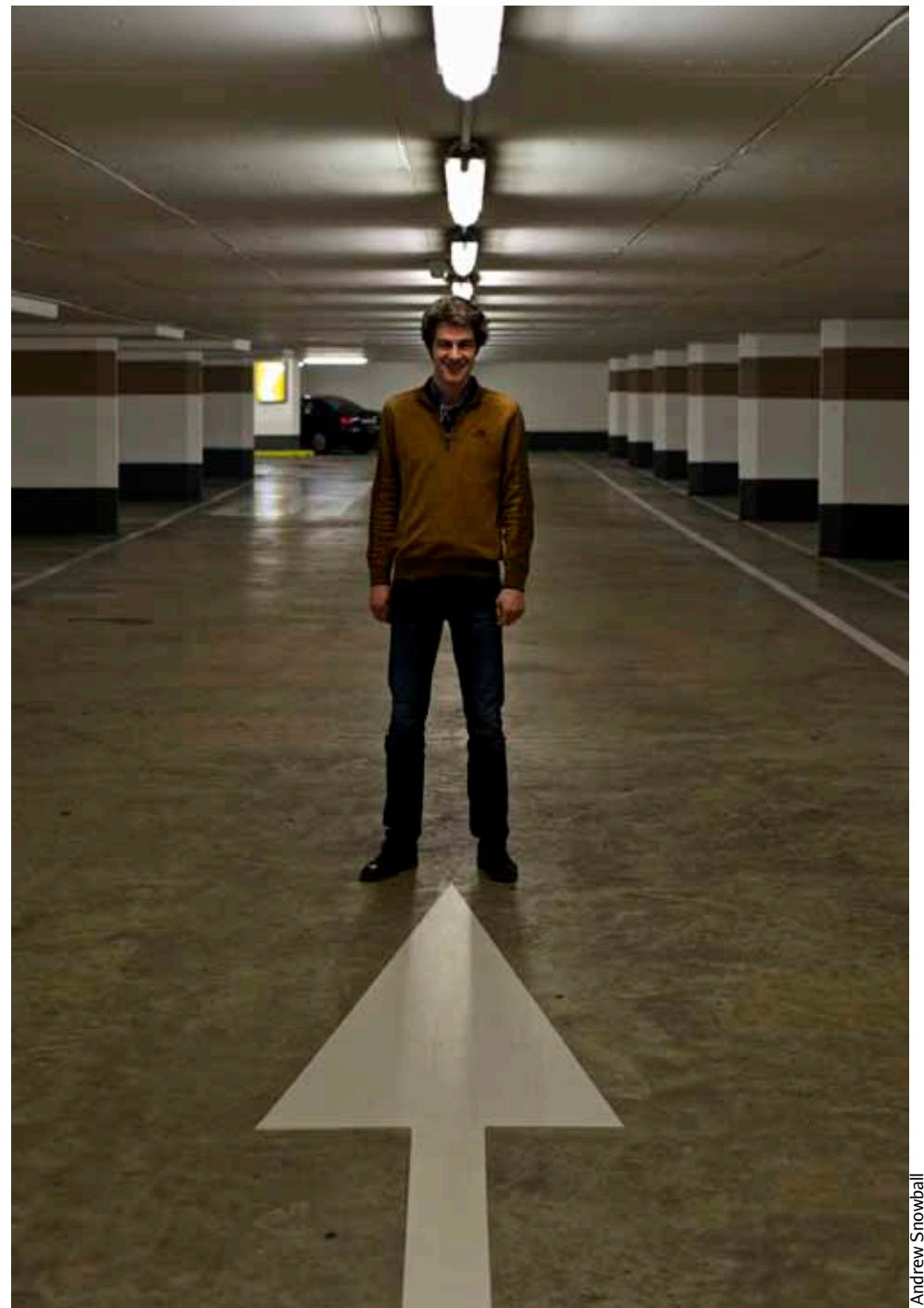
Bloedbad

“Veel diensten aan de KU Leuven hebben hun eigen juridische adviseurs. Van samenwerking is er weinig sprake,” zegt Romero. “Er is geen wisselwerking tussen de Dienst Wonen, de huisvestingsdienst of de stad. Die heeft haar eigen adviseurs, maar werkt niet

samen met de universiteit. Als Wetswinkel leveren wij alleen maar eerstelijnsbijstand.” Wetswinkel heeft nog niet genoeg bekendheid onder de studenten, beseft Romero. “In het informatieboekje van de KU Leuven hebben ze ons ergens achteraan gezet in een superklein lettertype waar iedereen over leest. De student leest dat boekje ook amper.”

Om bij Wetswinkel te mogen werken moet je bewijzen dat je een degelijke kennis hebt

van het huurrecht. Volgens Romero liep het daar dit jaar wel mis. “Vorig jaar hadden we ingevoerd dat je 60 studiepunten moest halen en dan kwam er niemand op af. Dit jaar hebben we enkel een toelatingsexamen gedaan. Maar dat was een bloedbad: minder dan de helft was geslaagd” Romero benadrukt dan ook dat je bij Wetswinkel geen gefaalde rechtenstudenten zult zien: “Onze vrijwilligers zijn dus wel degelijk van een hoog niveau.”

Andrew Snowball

Veto's juridische tips

1. Bezint eer ge begint

Lees je contract door. Als er onredelijk strenge bepalingen in staan, dan zijn die waarschijnlijk in strijd met het huurrecht.

2. Alles op papier

Indien er problemen zijn met je kotbaas, voer je best alle gesprekken via mail of brief te voeren. Geschreven stukken kunnen gemakkelijker dienen als bewijsmateriaal.

3. Onderhandelen en procederen

Een rechtszaak is best de laatste stap. Je probeert beter eerst via overleg tot een akkoord te komen. Zo bereik je vaak meer dan onmiddellijk naar de rechtbank te stappen.

Veto zoekt volk

Scherpe pen en op zoek naar een leespubliek? Fotografisch wonderkind? Tekentalent met een macaber gevoel voor humor? Computerwhizzkid en dol op websites bouwen? Of gewoon heel erg goed in koffie zetten?

Mail naar veto@veto.be of kom naar onze wekelijkse redactievergadering op vrijdag om 16:00

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: SIMON LECLERCQ

Tijdens de Lipton Big Splash kleurde het Ladeuzeplein helemaal geel. Studentenkringen gingen elkaar te lijf in het grootste waterbalonnengevecht dat Leuven ooit zag. Onze fotograaf was erbij, keek ernaar en riskeerde leven en lijf.

Cultuur

INTERVIEW FILOSOOF GAYATRI CHAKRAVORTY SPIVAK

“Mensen lezen mijn werken niet grondig genoeg”

In het kader van de doctoraatsseminaries, georganiseerd door de International Doctoral School for the Humanities and Social Sciences, kwam professor Gayatri Chakravorty Spivak aan het woord. Spivak is professor aan de universiteit van Columbia en schrijft voornamelijk over postkolonialisme en feminisme. “Mannen en vrouwen worden nog steeds niet op dezelfde manier opgeleid.”

YENTL COOREMAN

Sommige Amerikaanse kranten spreken over een rape culture in India. Is dat beeld correct of is het louter een beeld dat door de media wordt opgehangen? Is het vergelijkbaar met Edward Saïds oriëntalisme (stereotypering van het Oosten, red.)? **Gayatri Chakravorty Spivak:** «Ik geloof niet dat we hier naar een schuldige moeten zoeken. Amerika hangt geen beeld op. Het is veeleer een klassenonderscheid dan een beeldenkolonisatie. Saïd sprak over het verleden. Vandaag bestaat deze situatie ook in de omgekeerde richting: alles wordt als de fout van de kolonisators gezien. Wanneer je alleen focust op het racisme vanuit het Westen, legitimeer je racisme door het om te draaien, door geen oog te hebben voor andere vormen van racisme.»

“Alles wordt als de fout van de kolonisators gezien”

Is er een manier om de effecten en de resultaten van de kolonisatie te reduceren of zelfs te elimineren?

Spivak: «Ik denk niet dat we moeten nadenken over de eliminatie van de effecten van de kolonisatie. Ik denk dat we deze effecten moeten gebruiken, tenminste als ze goed zijn, door middel van wat ik noem *affirmative sabotage*. Dat houdt in dat je de effecten heel goed kent, ze omdraait en ze op een andere en positievere wijze aanwendt.»

Wat is het meest significante voorbeeld van hedendaags kolonialisme?

Spivak: «Het ergste voorbeeld is natuurlijk Israël. De theorie van Samir Amin (*een Egyptisch econoom, red.*) is dat kapitalisme kon ontstaan in Europa doordat een minder geëvolueerde bevolking de Romeinen overwon, daardoor kregen we een kapitalisme waarbij er minder oog was voor de menselijke kant van de zaak. Mocht een meer geëvolueerd volk de Romeinse beschaving hebben overgenomen, dan zaten we nu met een ander systeem in het Westen. Dat is natuurlijk een uitzondering, maar daardoor was het mogelijk dat het hele systeem verbrokkelde.»

Feminisme

In heel Europa kunnen vrouwen stemmen, hebben ze recht op een gelijke vorm van onderwijs en zijn onze lonen nagenoeg gelijk. Wat is de taak van het feminisme dan in de 21ste eeuw?

Spivak: «Stemmen en gelijk onderwijs zijn niet voldoende, dat is een heel mechanisch iets. Mannen en vrouwen worden niet op dezelfde manier opgeleid. Ik kom net van Parijs, waar ik verbleef met drie bekende schrijvers. De manier waarop zij over vrou-

wen praatten was bijzonder seksistisch. Er bestaat het beeld dat zoiets normaal is, en mensen lachen.»

«Vorig jaar in mei was ik in Italië, waar een professor me voorstelde voor een lezing. Hij was nog een leerling van me geweest toen ik daar als assistent-professor doceerde. In de jaren '60 was ik een heel knappe vrouw. Toen hij me voorstelde had hij alleen maar oog voor mijn uiterlijk. Hij zei: “Toen ze hier doceerde waren alle mannen, studenten en jonge professors, verliefd op haar.” En het hele publiek, samengesteld uit mannen én vrouwen, lachte. Edward Saïd was ook een heel knappe man, wij doceerden allebei aan de University of Columbia, maar niemand zou het ooit gedurfd hebben om op die wijze over hém te praten. Niemand zou de moed hebben om over zijn uiterlijk te praten in plaats van het te hebben over zijn intellectuele verwezenlijkingen.»

Subaltern

In uw werk *Can the subaltern speak* geeft u het voorbeeld van een vrouw. Zijn alle vrou-

wen dan subaltern, mensen die geen plaats krijgen om te spreken?

Spivak: «Ik denk niet dat vrouwen noodzakelijk subaltern zijn, maar het is wel mogelijk. In *Can the subaltern speak*, was het voorbeeld een welbepaalde vrouw: het voorbeeld was een vrouw die zichzelf ophing. Mensen lezen mijn werken niet grondig genoeg, veel mensen denken dat het ging om vrouwen die zichzelf verbranden.»

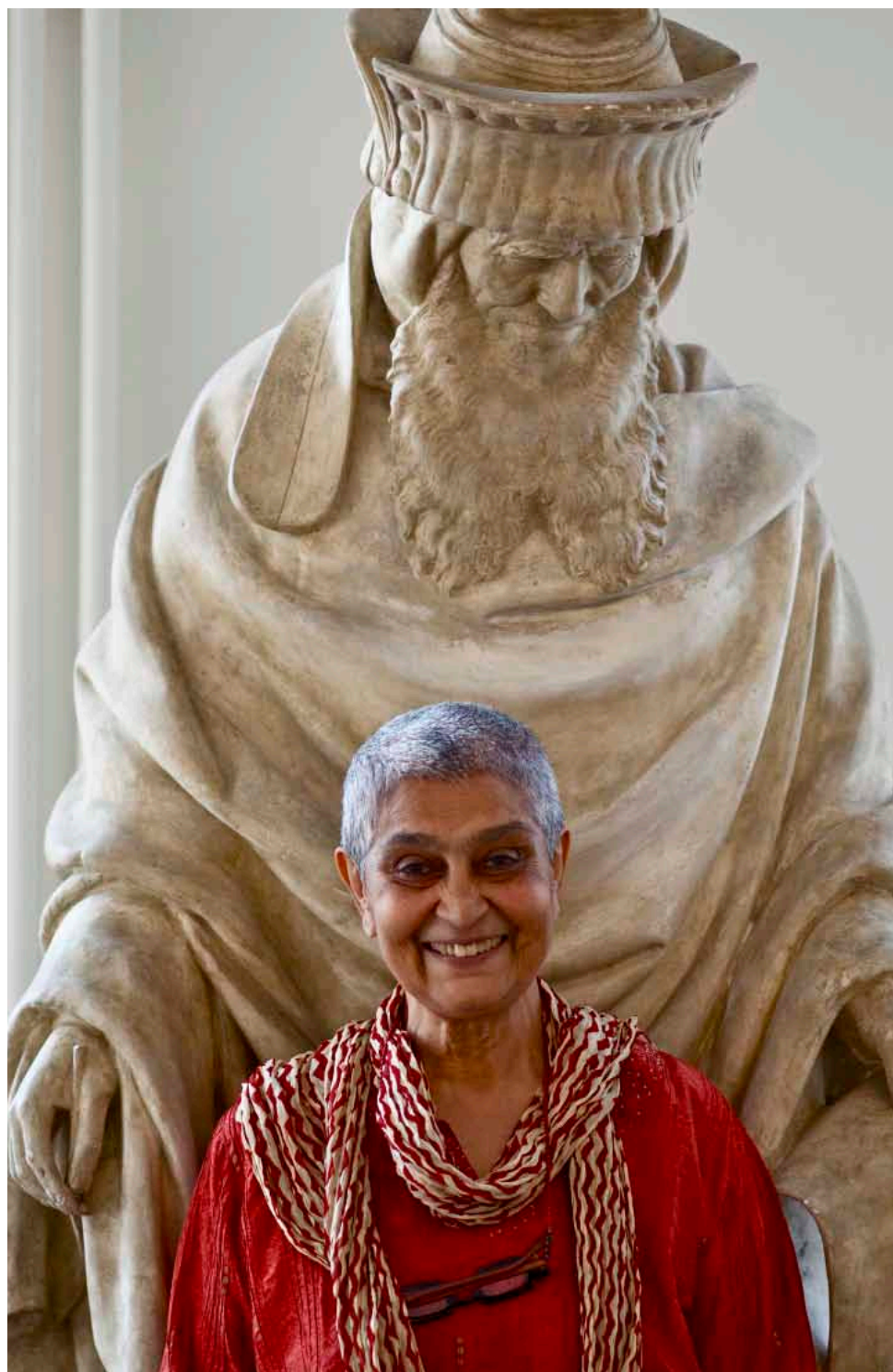
“Dé vrouwenstem is een ontkenning van de democratie”

De vrouwen van de organisatie Femen menen geen stem te hebben in deze maatschappij. Zijn zij dan subaltern?

Spivak: «Ze beweren zelfs door mij beïnvloed te zijn! (lacht) Neen, je kan subalterniteit niet claimen, er bestaat geen uitspraak als “Ik ben subaltern”. Want zodra je die zin kan construeren, ben je niet langer subaltern. De subalterne neemt zijn eigen overbodigheid als normaal. Dat is het échte probleem van subalterniteit.»

Wat kunnen jonge studentes veranderen aan hoe zij als vrouw benaderd worden in een intellectueel milieu, zoals bijvoorbeeld de universiteit?

Spivak: «Ik denk niet dat, op dit moment in de tijd, je iets kan veranderen. Ik denk dat wat je wél moet doen is: altijd proberen de wensen of verlangens van de andere te wijzigen. Veranderen is niet eenvoudig; het bestaan van een wet verandert niet wat er in de hoofden van de mensen speelt, en dat geldt ook voor gelijke educatie. “De vrouwenstem” is een ontkenning van de democratie. Democratie is een positie zonder identiteit, zonder geslacht. Er zijn geen stemcategorieën. Er bestaat niet zoiets als de immigrantenstem, de zwarte stem of de vrouwenstem. Er is de voorbije jaren niets gebeurd in Europa dat me vertrouwen geeft om te denken dat er ook maar iets is veranderd.»

Andrew Snowball

Gayatri Spivak

Gayatri Chakravorty Spivak is een literaire theoreticus en filosofe. Ze werd geboren in India maar leeft al lange tijd in de Verenigde Staten. Ze is professor aan Columbia University en wordt wereldwijd geroemd om haar fenomenale inzichten in de postkoloniale studie.

Ze investeert al een leven lang haar energie en kennis in het onderzoeken en onderwijzen van de gevolgen van kolonisatie. Haar bekendste werken zijn de vertaling en inleiding van Jacques Derrida's *De La Grammatologie* en haar spraakmakende essay *Can the Subaltern Speak?*

Cultuur

STUDENTEN CULTURELE STUDIES MET PROJECT LEUVEN URBAN ART

Leuvense Banksy's in kaart gebracht

Kunst vind je niet alleen in musea en concertzalen, maar ook in je eigen straat. Dat willen vier studenten Culturele Studies aantonen met hun project Leuven Urban Art. Via hun site verzamelen ze voorbeelden van kunst op Leuvense muren en sporen ze anderen aan om dat ook te doen.

JASPER VAN LOY

De bekendste straatkunstenaar ter wereld is uiteraard Banksy, maar ook in de straten van Leuven vind je soms pareltjes van schilder- en tekenkunst. Eén van die pareltjes zette vier studenten onlangs aan het denken. Het viertal, dat Culturele Studies studeert, ontdekte namelijk nog veel meer straatkunst en besloot er een project aan te wijden: *Leuven Urban Art*.

"Met *Leuven Urban Art* proberen we een inventaris te maken van alle vormen van *urban art* die in het Leuvense straatbeeld te bewonderen zijn," leggen Elise Gazenbeek en Marijn Geluykens uit. "*Urban art* is trouwens een veel breder concept dan graffiti alleen. We hebben ook al prachtige kunstwerkjes gespot met bijvoorbeeld post-its." Samen met hun medestudenten, Jasmien Schutz en Felipe dos Santos, brachten Gazenbeek en Geluykens alle werken samen op een website.

Urban art is weliswaar een breed concept, maar krabbels zonder esthetische meerwaarde vallen volgens de initiatiefnemers niet onder die noemer. "Voor doel-

loos vandalisme is er in ons project geen plaats," zegt Gazenbeek. *Urban art* hoeft volgens de studenten niet eens illegaal te zijn. "Veel kunstenaars werken volgens de wet en maken eerst duidelijke afspraken met de eigenaar van de muur die ze willen opfleuren," aldus Geluykens. Zulke samenwerkingen worden in Leuven zelfs gestimuleerd door organisaties als *Muur zoekt kunst*.

"Er is in Leuven blijkbaar een hele scene rond straatkunst"

Rode draden

De vier studenten willen niet alleen straatkunst spotten, maar ook de bezoekers van hun web-

site aansporen om hetzelfde te doen. "Iedereen die *urban art* opmerkt in Leuven, mag daar een foto van nemen en die via onze Facebookpagina posten," legt Geluykens uit. "Daarnaast hebben we alle voorbeelden van *urban art* in een kaart gegoten, waarmee iedereen op zoek kan gaan naar kunst in zijn buurt," vult Gazenbeek aan. "Verder denken we nog steeds na over hoe we de interactiviteit nog kunnen verhogen. Een app is een van de mogelijkheden, maar dat is nog niet zeker."

Nu het project al enkele maanden loopt, springen er enkele rode draden in het oog. "Er is in Leuven blijkbaar een hele *scene*

rond straatkunst ontstaan, want bepaalde stijkenmerken komen regelmatig terug," zegt Van Gazenbeek. "Van sommige artiesten kennen we zelfs de naam." Daarnaast valt het op hoe vluchtig straatkunst soms is. Geluy-

"Urban art hoeft niet perse illegaal te zijn"

kens legt uit waarom: "Bijna elke week komen er werken bij, maar er verdwijnt ook heel wat kunst. Soms door de tand des tijds, maar ook doordat de politie sommige werken laat weghalen." *Leuven Urban Art* is dus nooit af, ook niet als de vier initiatiefnemers zijn afgestudeerd. "We willen dit project voorlopig niet te snel loslaten," lacht Van Gazenbeek. "Daarvoor vinden we het te boeiend."

Meer informatie op leuvenurbanart.weebly.com.

Annie Vermeulen

IFTF NFK: Komedie met wrange nasmaak

"Aurélie. Ze viel van de trap en brak haar nek. Meer is er niet." Maar de voorstelling van het NFK was zoveel meer dan dat. Zoveel meer.

MÉLANIE CLAEYS

Alle lof aan de twee regisseurs Christiaan Schoonenberg en Simon Bellens. Met de nodige pretentie en zelfspot hebben ze een stuk geschreven over zichzelf. Ze schilderen zichzelf af als perversen met ziekelijke fantasieën, die onmogelijke eisen stellen aan de acteurs van hun stuk. Langzamerhand komt dat bittere kantje opborrelen totdat het niet meer te stoppen valt en de gevolgen van hun perverse niet meer te overzien zijn.

Het begint als iets wat lijkt op een lichte komedie, maar langzaam krijgt die een wat wrange nasmaak. Na verloop van tijd wordt

deze nasmaak steeds zuurder en zuurder totdat de zuurtegraad een hoogtepunt bereikt en het publiek verbouwereerd achterblijft. Dat hadden ze niet verwacht toen het stuk begon.

Het stuk werkt zo bevreemdend, omdat het de grens tussen realiteit en fictie lijkt te vervagen en zelfs te overschrijden. Het speelt met twee niveaus van fictie. Het eerste is overduidelijk fictie en is gewoon een toneelstuk, zoals er wel meer zijn. Dat eerste niveau wordt echter doorbroken door wat de realiteit moet voorstellen. Het plot wordt pas helemaal briljant wanneer blijkt dat het tweede niveau niet enkel het eerste doorbreekt, maar dat de twee eigenlijk verweven zijn en dat het eerste niveau een afspiegeling is van de zogenaamde realiteit van het tweede niveau.

De humor die doorheen het hele stuk aanwezig blijft, teert op het principe van umorismo (term uitgevonden door de Italiaanse schrijver Pirandello, red.). Het publiek lacht

en beseft dan dat het eigenlijk allesbehalve komisch is. Het is tragisch, het is triest, maar zeker niet grappig. Toch lachen we. En daar zit de kracht van het stuk. Dat zorgt ervoor dat het stuk niet te zwaar wordt, dat het net luchtig genoeg is om de heftige gevoelens die er nog aankomen aan te kunnen.

De acteurs worden gemanipuleerd en dat dringt langzaam maar zeker tot hen door. Ze tieren, ze roepen en "houden er godverdomme mee op". Ze spelen niet meer verder... om dan toch verder te spelen. Het wordt een wellesnietesspelletje geleid door de emotionele rollercoaster waarin ze zijn terecht gekomen en waaruit ze niet lijken te ontsnappen. Het mysterie Aurélie houdt hen gevangen in een web van intriges, ruzies, drama en onzekerheid.

Op het einde van deze emotionele en bevreemdende rollercoaster wordt het publiek getraakteerd op een beklijvende monoloog van Mathilde Geysen. Net zoals in de rest van het stuk is de tekst prachtig geschreven en past het perfect in het stuk. Het publiek krijgt kippenvel en houdt de adem in. Re-

soluut en eindelijk bevrijd uit het kluwen van leugens waarin ze terecht was gekomen stapt ze het podium af. Een ijselijke stilte hangt in de zaal. Aurélie viel van de trap en brak haar nek.

Wat is IFTF?

Het Interfacultair Theaterfestival (IFTF) is een toneelcompetitie waarin de verschillende studentenkringen het tegen elkaar opnemen. Ze spelen een toneelstuk en worden beoordeeld door een jury. Die deelt aan het einde prijzen uit voor onder andere het beste stuk, de beste acteur, de beste actrice... De kringen maken de toneels bijna volledig zelf: ze regisseren, ze zorgen voor de kostuums en de decors. Veto schrijft over elk toneel een recensie. Onze recensenten geven een prijs aan het stuk dat ze het beste vonden. (j)

Cultuur

PROJECT THERE IS THE SUN IN SINT-MAARTENS DAL

Een straaltje zon bestellen

De bewoners van het Sint-Maartensdal in Leuven kampen met een grote ongelijkheid. Slechts de helft heeft toegang tot direct zonlicht. Ief Spincemaille besloot er iets aan te doen en startte het project *There is the Sun* op.

CATHERINE HECHTER

Niet iedereen is gelijk voor de wet in het Sint-Maartensdal, het Leuvense sociale woonblok. Er is geen zon voor de inwoners van blok 1. Doordat de grote woonblokken de zon belemmeren, wonen veel mensen in een donker appartement.

Ief Spincemaille merkte het probleem op en begon aan een project *There is the Sun*. "Blok 1 is heel fel noordelijk gericht, wat betekent dat de mensen aan de voorzijde van het gebouw bijna nooit rechtstreeks zonlicht hebben. Dat gaat natuurlijk volledig in tegen de gedachte van gelijke wooneenheden."

De bewoners kunnen via een website een straaltje zon reserveren

De kunstenaar plaatste drie beweegbare spiegels naast het woonblok. De spiegels reflecteren een hele dag de zon naar één punt, waar het licht wordt vastgehouden. De bewoners kunnen dan via een website hun huisnummer en een tijdstip ingeven en zo een straaltje zon reserveren.

De kunstenaar werkte met het buurtcentrum Sint-Maartensdal, Kunstencentrum STUK en cultuurcentrum 30CC om zijn plan te realiseren. Hij is ook met de buurtwerkers langsgeweest bij alle inwoners van Blok 1 om ze warm te maken voor de installatie. "We geven de mensen niet iets dat je

met een schakelaar aan en uit kunt zetten. Je kunt de spiegels wel richten op je appartement, maar je blijft tegelijkertijd afhankelijk van de natuurlijke energie."

Renaat Braem

De grote inspiratie voor Spincemaille was de architect en stedenbouwkundige Renaat Braem. "Ik kende zelf de achtergrond en de architect niet. Ik heb mij geïnformeerd en

ik ben verwonderd geraakt. Die fascinatie is het vertrekpunt geweest voor dit project."

Braem ontwierp het woonproject voor het Sint-Maartensdal in de jaren zestig, maar zijn plannen werden nooit volledig afgemaakt. Hij wou bijvoorbeeld een park bouwen in het midden van de woonwijk, zodat de bewoners een oase hadden in het centrum van de drukke stad.

Spincemaille werkt samen met Gijs Van Vaerenbergh en Wide Vercnocke om de ontwerpen van Braem te actualiseren. Van Vaerenbergh heeft een ruimtelijke voorstelling gemaakt waarin de originele ideeën van Braem worden toegepast op de bestaande infrastructuur. Ook Vercnocke steekt een handje toe door zijn project *Wegmarkering* uit te voeren. Het is een straattekening die slechts vanuit de hoogte kan worden bekeken, speciaal voor de bewoners van Blok 1.

Ief Spincemaille nieuwe stadskunstenaar.

Na twee jaar geeft sopraan Noémie Schellens de fakkel van Leuvense stadskunstenaar door aan Ief Spincemaille. Spincemailles eerste wapenfeit in zijn nieuwe rol is het project 'Eerste verstoring'. Daarvoor onderzoekt de kunstenaar de verschillende grondlagen in de Leuvense bodem om er nieuwe kunst mee te creëren. Het resultaat valt van 13 t.e.m. 27 september te bewonderen in het Leuvense stadspark. Meer info op www.iefspincemaille.com. (jvl)

Catherine Hechter

Vanop een feniks neerkijken over Leuven

Leuven heeft een nieuwe toeristische troef in handen. De toren van de centrale bibliotheek is vanaf dit jaar open voor publiek. Voor studenten is dat panoramisch zicht redelijk duur, maar Veto verkapt u een gratis achterpoortje.

BRECHT CASTEL

Sinds januari kan je als Leuenaar of student voor 5 euro de bibliotheektoeren bezoeken. Dat hebben we te danken aan een gezamenlijk project van de KU Leuven en de stad Leuven, dat 370.000 euro kostte.

De Bibliotheektoeren levert wat je van een torenbezoek mag verwachten. Veel treden, 289 voor de cijferfetsijsten onder ons, en een prachtig uitzicht over de stad. Bij goed weer kun je zelfs de watertoren van Bierbeek zien.

Op de weg naar de top is een tentoonstelling aangebracht, maar die heeft zeer weinig om het lijf. Je krijgt een zeer summiere geschiedenis van de universiteitsbib met kopieën van foto's en documenten. Het is jammer dat er

niet meer mee werd gedaan, want er is in deze toren best wel plaats voor een echt hedendaags belevingsmuseum. Kwatongen zullen zelfs beweren dat Leuven op een goedkope manier een graantje wil meepikken van het massatoerisme in dit herdenkingsjaar.

Feniks

In augustus 1914 werd de bib namelijk in de as gelegd door de Duitse bezetter. Na de Eerste Wereldoorlog werd er met steun van de Amerikanen snel besloten om de bibliotheek herop te bouwen. Vanaf nu was de bib meer dan een universiteitsgebouw. Het was ook een oorlogsmonument. De Amerikaanse architect Warren wou in de balustrade aan de voorgevel graag de Latijnse versie van de tekst

"door Duits geweld geveld, met Amerikaans geld hersteld" verwerken. Onder andere de toenmalige rector, Monseigneur Ladeuze, zag daarvan het gevaar in en bepleitte succesvol een neutrale balustrade zonder tekst.

Desondanks werd de Centrale Bib ook tijdens de Tweede Wereldoorlog grotendeels vernield. Maar wederom verrees de feniks van Leuven met hulp van Amerikaans geld uit zijn as. De 48 sterren op de uurwerkplaten van de toren verwijzen nog naar de 48 *stars* op de toenmalige vlag van de Verenigde Staten.

Kicken

Voor de magere geschiedenisles moet u dus niet naar de bibliotheektoeren, maar het uitzicht is natuurlijk uniek. En je krijgt eindelijk te zien hoe de kever van Jan Fabre er van boven uitziet!

Veto raadt u trouwens aan om – wegens evidente redenen – met helder weer de toren te bezoeken en liefst rond de klok van twaalfen. Op dat moment hoor en zie je im-

mers twaalf keer de Liberty Bell of Louvain in werking. Een gigantische hamer die 7 ton metaal te lijf gaat: kicken! *If it's too loud, you're too old.*

Eigenlijk moet je als student wel eens neerkijken over je eigen studentenstad. Maar 5 euro is misschien wat veel geld voor enkel een mooi uitzicht. Gelukkig is er een alternatief! Je kunt namelijk online inschrijven om een beiaardconcert van dichtbij mee te maken. Er zijn nog heel wat plaatsen voor dit semester en het is bovendien compleet gratis.

Waarom zou je 5 euro betalen voor een torenbezoek zonder beiaard, als je gratis een beiaardconcert kunt bijwonen met hetzelfde uitzicht? Een toeristenva, waar we als prijsbewuste student uiteraard niet inlopen.

Gratis beiaardconcert: www.kuleuven.be/cultuur/beiaard/torenbezoek.htm

Meer info: www.bibliotheektoeren.be

ALMA
Alma
Studentenrestaurants:
The (m)eating place!

Den Alma
Alma 1, Tiensestraat 115, Leuven
Alma 2, E. Van Evenstraat 2c, Leuven
Alma 3, Steengroevelaan 3, Heverlee

Alma resto's
Gasthuisberg (onderwijs en navorsing), Herestraat 49, Heverlee
Pauscollege, Hogeschoolplein 3, Leuven

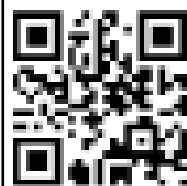
Alma Cafeteria's
't academisch Kwartier, Tiensestraat 41, Leuven
De Spuye, tervuursevest 101, Heverlee
De Moete, Celestijnenlaan 200 P, Heverlee

Kijk op www.alma.be voor meer info over adressen, openingstijden, menu...

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

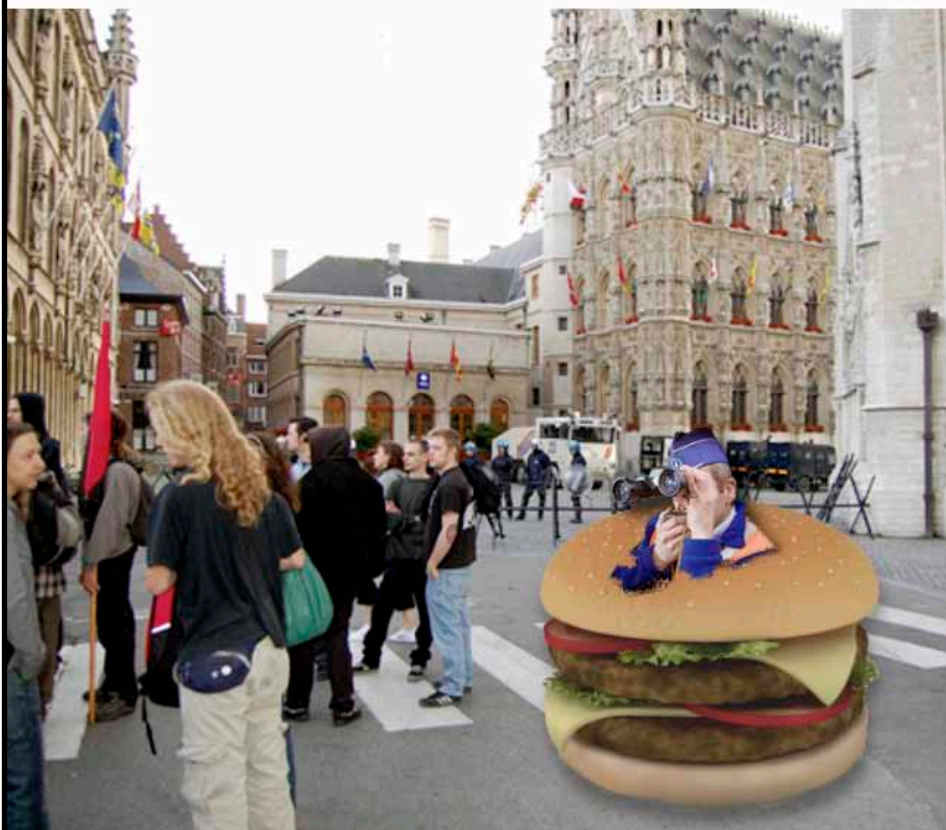
Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

KULEUGEN

Satirische rubriek

Leuvense politie gebruikt agenten in burger om betoging te observeren

Dementerende Louis Tobback speelt op kerstmarkt curling met bevroren eend

Organisator: "Niemand durfde ingrijpen"

Help jij Ronny van het Rode Kruis om het zieke kindje het juiste bloed te geven? Kijk uit voor homobloed!

A
B
C

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 00
Augustus 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Korneel De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot De Boeck, Catherine Hechter, Yentl Cooreman, Jasper Van Loy, Karolien Wil-mots, Karel Peeters

Schrijvers:
Penelope Bergkamp, Jens Cardinaels, Brecht Castel, Melanie Claeys, Nils De Neu-bourg, Quinten Evens, , Litsa

Hellings, Frank Pietermaat, Kaat Raymaekers, Robin Reza, Eva Schalbroeck, Jens Warrie

Fotografen:
Meredith Geldof, Simon Leclercq, Vincent Peeters, Andrew Snowball, Caroline Van Rhee

Tekenaars:
Jeroen Baert, Karolien Favo-reel

Dtp:
Korneel De Schamp, Sam Rijnders

Eindredactie:
Korneel De Schamp, Sam Rijnders

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Over-

schrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Jean-Pierre Van Rossem

“Ik heb evenveel gesjoemeld als de banken!”

Van bajesklant tot parlamentslid: Jean-Pierre Van Rossem heeft heel wat watertjes doorzwommen. Omdat hij vastberaden was opnieuw aan de verkiezingen deel te nemen, legden wij hem vorig jaar op de rooster. “Als de bankencrisis in april losbarst, haal ik twintig procent!”

SAM RIJNDERS EN QUINTEN EVENS

“Ik heb officieel nul frank. Iedereen heeft recht op een leefloon, maar blijkbaar niet als je Van Rossem heet. Al mijn pensioenen worden ingehouden tot de allerlaatste cent,” beklagt Van Rossem zich bij het einde van ons gesprek. Ooit maakte de briljante econometrist grote sier, tot hij in opspraak kwam wegens oplichting.

Na een korte passage in het parlement in de jaren negentig hoopt Van Rossem op een herkansing. Een nieuwe bankencrisis moet daarvoor zorgen. Al ziet hij de toekomst somber: “Ik hoop nog steeds dat we op miraculeuze wijze de kiesdrempel halen. Eén zetel is genoeg om de onzin in het parlement tegen te spreken. Maar ik vrees dat we dan nog verpletterd zullen worden tussen de grote olifanten die vechten om de macht.”

Waarom gooit u zich na al die jaren opnieuw in de politieke arena?

Van Rossem: «We leven eindeloos boven onze stand. Onze staatsschuld bedraagt meer dan 100 procent van het bruto binnenlands product (bbp). Onze private schuld - die van huishoudens en bedrijven - bedraagt zelfs meer dan 250 procent van het bbp. Alleen Japan doet het slechter. We hebben nog maar een restje economische groei, in stand gehouden door schulden.»

«Je mag mij op mijn woorden pakken: binnen de drie jaar stort de eurozone in elkaar. Andere landen hebben hun financieel systeem opgekuist, maar de Europese banken blijven veel te groot. Ze hebben te weinig eigen vermogen om hun dubieuze leningen te dekken: samen komen ze 711 miljard tekort. Het IMF (*Internationaal Monetair Fonds, red.*) weet zeer goed dat we aan de vooravond van een nieuwe bankencrisis staan. Het is uitgelekt dat ze tien procent van het Europese spaargeld willen inhouden om die 711 miljard te recupereren. Pure diefstal! Je kunt de banken even goed vragen om 0,05 procent van hun omzet in een verzekeringsfonds te steken. Zo kom je ook aan die 711 miljard.»

Stelletje onbekwamen

Vond u met die boodschap geen heil bij een bestaande partij?

Van Rossem: «Ik ben met Lode Vereeck (*fractieleider voor LDD in het Vlaamse parlement, red.*) gaan praten: een intelligente jongen. We wilden onze recepten aan andere partijen verkopen, maar werden hoogstens door een secretaresse ontvangen of helemaal niet. Je geeft ze een map en ziet dat ze die iets later in de vuilnisbak smijten. Toen heb ik beslist opnieuw op te komen.»

«Om op te komen voor het federale parlement hebben we 11.000 handtekeningen van burgers nodig, of drie handtekeningen van zittende parlementsleden. Groen en het Vlaams Belang willen er ons eentje geven, maar de socialisten vonden ons een stelletje onbekwamen. Ik zal Crombez

vanavond bewijzen wie er onbekwaam is, godverdomme! (*Die avond debatteerde Van Rossem met staatssecretaris voor Fraudebestrijding John Crombez (sp.a) in Leuven, red.*) Zelf geld aan Electrawinds verkwallen en ons onbekwaam noemen! Het zijn de grootste profiteurs van allemaal.»

«Ons hele programma is ontstaan in een denktank, waar twee internationaal beken-

de professoren inzitten. Eentje uit Gent en eentje uit Leuven. Het is jammer dat geen van beiden zich durft te outen en op onze lijst gaat staan, uit angst voor hun academische carrière. Het zou meteen de voorpagina van *De Standaard* halen.»

Zelfs al beschikt u over het beste programma, dan nog is het voor een kleine partij moeilijk om de media te halen.

Van Rossem: «Ze lullen op televisie allemaal over jobs, maar niemand zegt hoe ze die gaan creëren. Op *Terzake* en *De Zevende Dag* wordt een goednieuwsshow opgevoerd. België zou als beste uit de crisis zijn gekomen, maar waarom hebben we dan zo'n hoge schulden?»

«Wat voor journalisten zijn die Lieven Verstraete en Kathleen Cools, dat ze die nonsens dulden? Journalisten zouden verstand moeten hebben van macro-economie of van het klimaat, zodat ze lastige vragen kunnen stellen. Hoor jij Kathleen Cools dat al doen? Nee. Ik zou godverdomme vragen: “Je gaat jobs creëren: hoe? Toch niet op de kap van de armsten?” Maar nee, ze spelen liever het spelletje mee. In Oost-Duitsland controleerde de Stasi alles: hier wordt ook alles gecontroleerd. Kritische stemmen komen niet aan bod.»

Opgeblazen motoren

Heeft u ook niet uw verleden tegen? Voor sommigen blijft u een clown die niet te vertrouwen is.

Van Rossem: «Je draagt je imago mee. In 1996 ben ik veroordeeld voor feiten uit de jaren tachtig, maar niemand vertelt erbij dat ik op 9 november 2004 ben vrijgesproken door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Dat haalde hoogstens een klein hoekje van de krant. Wil dat zeggen dat ik niet gesjoemeld heb? Ik heb net zoveel gesjoemeld als de banken, maar als niet-bank krijg je alle stront over je heen en ben je een oplichter. Als ik echt met het geld van anderen was gaan lopen, dan zat ik hier nu niet. Dan was ik al lang omver geschoten.»

Als wij u zo horen, lijkt dit een gevecht tegen de bierkaai. Voelt u zich niet Don Quichot?

Van Rossem: «De kiezer heeft eens om de vier jaar macht. Gebruik dan godverdomme die macht, en loop niet opnieuw achter het gat van mensen zonder oplossingen. We moeten durven zeggen waar het op staat. Er zijn oplossingen voor de crisis, maar dan moet Europa één land zijn.»

«Stel dat de bankencrisis losbarst in april. Ik geef u op een blaadje dat we dan twintig procent halen. Ik schrijf er al een jaar over, maar niemand neemt het over. Tot vier keer toe heeft men zelfs de motoren van mijn auto's laten opblazen. Daar loopt nu een onderzoek naar.»

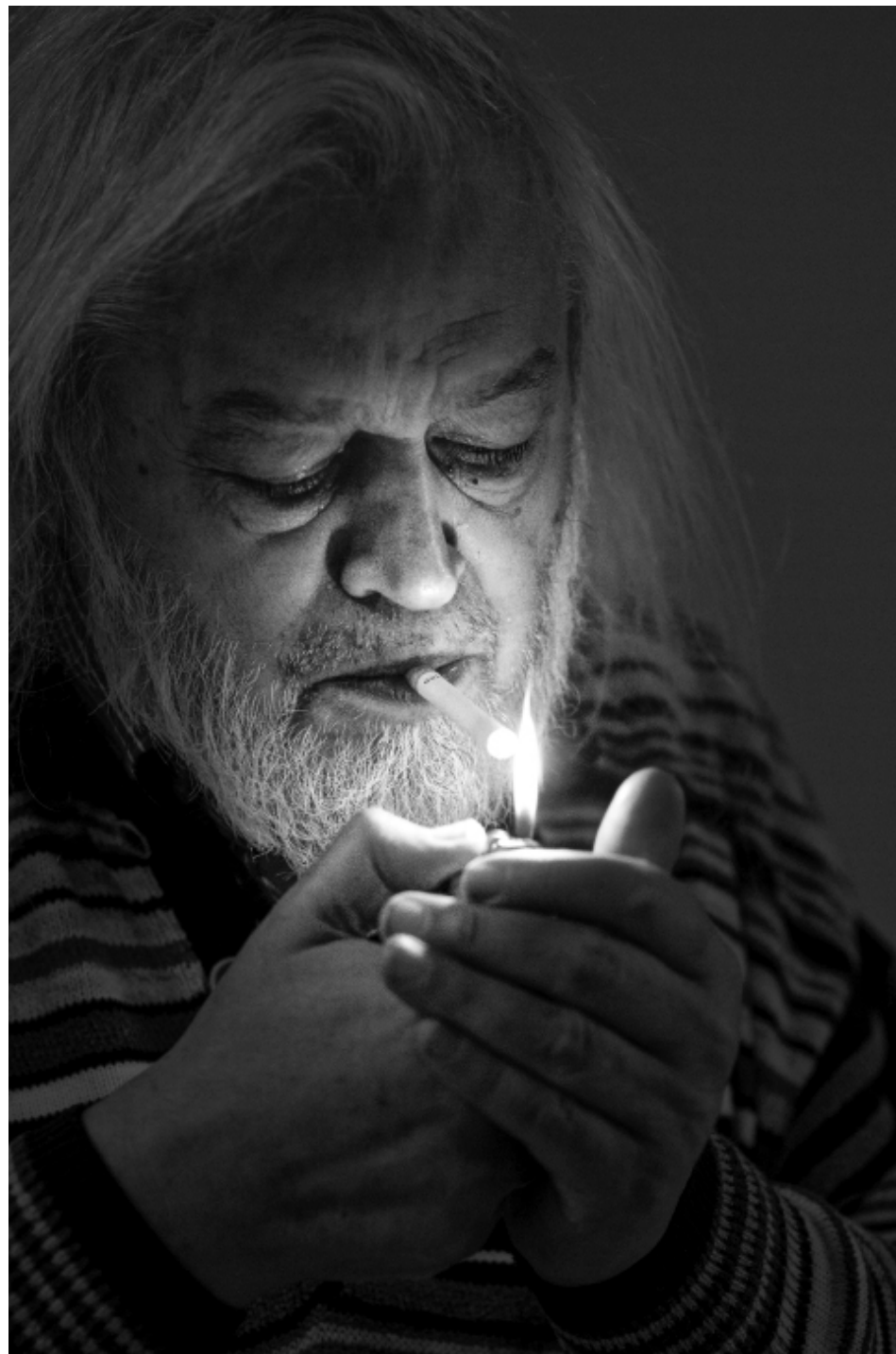
Het establishment steekt u letterlijk stokken in de wielen?

Van Rossem: «Dat is zonneklaar. Toen ik een dossier over Dexia op mijn site publiceerde, stonden hier 's ochtends twee mannen die zich niet kenbaar maakten. Ik moest het er onmiddellijk afhalen, want ik bracht 's lands krediet in gevaar. Als er verdomme iemand 's lands krediet in gevaar brengt, zijn het wel die idioten in de Wetstraat die niets kennen van economie of politiek!»

U spreekt vanavond voor een studentenpubliek in Leuven. Kunnen zij voor een kentering zorgen?

Van Rossem: «Daar ben ik niet zeker van. Ik kom veel onder studenten en een groot deel van hen loopt achter het gat van Bart De Wever. In mijn tijd (*mei '68, red.*) stonden de barricades in Parijs.»

«Ik geloof niet meer in democratie, zo simpel is het. We kunnen proberen de ogen van de mensen te openen, maar we leven in een hedonistische maatschappij met als motto “Waar is dat feestje? Waar kan ik een citytripje boeken?”. Dit is een schijndemocratie waarin de media samenwerken met de bestaande politieke krachten. Je komt gewoon niet aan bod.»

Andrew Snowball